

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Репортаж

Базар неподалік Файєрстоуна — такий вигляд має пекло

СТОР. 7

Село

Поцуплена райсільгосптехніка

СТОР. 10

Діалог

Власним прикладом і відвертою розмовою

СТОР. 14

№ 245 (5245) ВІВТОРОК, 27 ГРУДНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Владі варто говорити єдиним голосом

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вручив премії та відзнаки українського парламенту за внесок у розвиток місцевого самоврядування молодим політикам, переможцям парламентського конкурсу.

Звертаючись до нагороджених, В. Литвин відзначив, що йому приємно бачити у вищому законодавчому органі держави нові молоді обличчя, адже часто політики самі присвоюють собі право називатися «новими обличчями», хоча вже обіймали багато посад. І побажав переможцям конкурсу стати депутатами різних рівнів.

СТОР. 2

Допомога родичам загиблих

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у вівторок відвідає з робочою поїздкою м. Новоград-Волинський (Житомирська область).

В. Литвин візьме участь у молебні за загиблими у ніч на 23 грудня в ДТП у Можайському районі Підмосков'я віськома житомирянами.

Керівник парламенту зустрінеться з сім'ями загиблих та передасть їм матеріальну допомогу.

Під час поїздки також відбудеться презентація благодійного фонду В. Литвина.

Прес-служба Верховної Ради України.

У статистиці краще, ніж насправді

Чиновники стверджують, що 2011 року бідність в Україні скоротилася щонайменше на 2,3%, зокрема внаслідок підвищення так званого прожиткового мінімуму. Така статистика є оманливою та не враховує того, що розміри прожиткового мінімуму орієнтовано на можливості державного бюджету, а не на потреби людей. Про це вчора у Києві заявили учасники прес-конференції щодо системи соціальних пільг. Захід провели програма «Верховенство права» Міжнародного фонду «Відродження», Українська гельсінкська спілка з прав людини (УГСПЛ) та Харківська правозахисна група, **передає сайт «Майдан».**

Так, на думку юриста УГСПЛ Максима Щербатюка, величина прожиткового мінімуму не враховує низки життєво необхідних витрат — на освіту, утримання дітей у дошкільних навчальних закладах, платні медичні послуги тощо. Щоб отримати гарантовані державою кошти, люди змушені звертатися до юриста й до суду.

Виставковий центр отримав власну станцію метро

Фото Володимира ГОНТАРА (УНІАН).

Фото Сергія АНІЩЕНКА (Укрінформ).

Станція «Виставковий центр» Куренівсько-Червоноармійської лінії Київського метрополітену урочисто прийняла перших пасажирів, повідомили в пресслужбі метрополітену. Ще 24 грудня київський міський голова Олександр Попов особисто перевірив стан готовності станції. Він узяв участь у пропуску пробного поїзда, який пройшов без зауважень. І водночас пообіцяв, що наступного року в столиці буде введено в експлуатацію дві станції метрополітену: «Іподром» та «Теремки». «У нас є в планах у середньому дві станції метро відкривати щороку. Плануємо витримувати такий темп, тому що в Києві щодобово послугами метрополітену користуються 1 млн. 800 тис. людей. Це означає, що цей транспорт є найбільш зручним», — зазначив О. Попов.

ПОДІЇ

Виходили п'ятимісячне немовля

Уперше за чотири роки існування Тернопільського обласного перинатального центру «Мати і дитина» медики виходили п'ятимісячного хлопчика вагою всього 530 грамів при зрості 26 см. Майже місяць Артем-Дмитро (таке подвійне ім'я дали синові батьки) перебував на штучній вентиляції легень. Лише тиждень тому почав дихати самостійно. Спочатку малюк з'їдав аж ... півміліїтра суміші, тепер одноразова порція становить 25 мілілітрів. Вага дитини вже більше кілограма.

Хлопчик активний, з усіх своїх маленьких сил бореться за життя. Його вже перевели у відділення для недоношених дітей обласної дитячої лікарні. Попереду у нього тривале лікування і реабілітація. За словами завідувачки відділення інтенсивної терапії новонароджених Нелі Скубенко, цього року в перинатальному центрі народилося 20 недоношених діток з вагою менше кілограма. Не всіх медики змогли врятувати. І все ж нині завдяки сучасному обладнанню, новим технологіям і передусім майстерності персоналу більшість з них отримала шанс на життя, **інформує наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Раритетні книги приїхали з Америки

Юрій Наконечний з американської Філадельфії передав до Коломийського музею Гуцульщини та Покуття 36 рідкісних книг. Усі вони — видання минулого століття. Це здебільшого заборонена за радянських часів українська література. Серед особливо цінних книг — «Нова історія України» І. Крип'якевича та М. Дольницького (Детройт, 1954 р.), «Україна і Росія» К. Кононенка (Мюнхен, 1965 р.), «Археологія України» Ярослава Пастернака (Торонто, 1961 р.) тощо. Юрій Наконечний з 1992 року є керівником україномовної радіопередачі у Філадельфії та засновником програми «Українська книга — Україні». За 20 років громадської праці зібрав і подарував Україні понад 13 тисяч книг, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

КОРОТКО

■ Уряд виділив відселеним із аварійного будинку в Бердичеві (Житомирська обл.) близько 3,5 мільйона гривень на придбання квартир **(Укрінформ).**

■ Український державний концерн "Ядерне паливо" завершив створення спільного підприємства з російською паливною компанією «ТВЕЛ», що спеціалізуватиметься на виробництві ядерного палива для атомних електростанцій з реакторами ВВЕР-1000, **повідомляє офіційний сайт концерну «Ядерне паливо».**

■ Понад 580 тисяч гривень планується закласти у бюджети міст і районів Луганщини для виплати зарплат учасникам молодіжних трудових загонів. Як вважає голова ОДА Володимир Пристюк, у 2012 році влада має максимально активізувати обласний студзагонівський рух і забезпечити студентам гідні умови праці, **передає наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Владі варто говорити єдиним голосом

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Характеризуючи сучасну політичну ситуацію в державі, глава парламенту назвав однією з причин того, що ми живемо в «розхристаному стані», недосконалість виборчого закону, зокрема, те, що вибори стали відбуватися за суто пропорційною виборчою системою, а депутати перестали нести відповідальність перед людьми, котрі їх обрали. На думку В. Литвина, наша країна ще перебуває на перехідному етапі свого розвитку, а тому потрібні люди, які спроможні не лише руйнувати стару систему, а й будувати, творити нову. Тоді відбудуться й очікувані позитивні зміни. Голова Верховної Ради заявив, що не сприймає виборчу систему за закритими партійними списками, бо вона ставить інтереси політиків вище за інтереси країни. Повинно бути навпаки: на першому місці, «попереду воза» — інтереси людей, держави. Тому, на переконання В. Литвина, на наступних парламентських виборах має бути змішана виборча система, а вже на парламентських виборах 2017 року має повернутися мажоритарна виборча система, хоча кожна виборча система має свої переваги і вади. Водночас глава парламенту застеріг: «Я не хотів би, щоб у наступній Верховній Раді були депутати двох сортів: одні дивилися б на партійного лідера, а інші — на свої округи. Бо треба відповідати за увесь стан справ у країні, у тому числі й за проблеми в судовій системі, виконавчій гілці влади. Бо для людей влада — це єдине ціле».

А в питаннях формалізації стосунків України з Європейським Союзом та щодо ціни на російський газ влада, політики мають виробити також спільну конструктивну позицію.

В. Литвин зауважив: те, що нинішні ціни на газ для України — це зашморг, очевидно для всіх. Україна платить за газ щомісяця мільярд доларів, а збирає за його транспортування — 500 мільйонів, тож іще 500 мільйонів щоразу треба десь знайти. А ці кошти могли піти на соціальні програми, на виплати людям. Але в політиків суперечливі погляди на це: одні кажуть, що все нормально, що це — справедлива європейська ціна на газ, а інші, що країна не витримає такого навантаження. Якби українські політики змогли виробити єдину позицію щодо ціни на газ, то, на переконання В. Литвина, швидше просувалися б і перемовини із Росією.

ДОСЛІВНО:

«Бо коли ми виступаємо в один голос, з нами будуть розмовляти і рахуватися. Якби ми виступали одним голосом, позиція України була б набагато вагомішою».

Вітаючи молодих політиків із нагородами та наступаючим Новим роком, Голова Верховної Ради побажав їм не йти за натовпом, завжди мати власну думку, вміти її обстоювати й навчитися поважати один одного.

Нагороду з рук Голови Верховної Ради України Володимира Литвина отримує депутат Житомирської обласної ради Олександр Присяжнюк.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Рішення про істотне обмеження депутатських пільг було абсолютно правильним

Показники бюджету на наступний рік обумовлені складною економічною ситуацією в Україні та світі. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, відповідаючи на запитання телеканала «Рада», — повідомила прес-служба парламенту.

За словами В. Литвина, наша країна тривалий час живе «за надзвичайних умов, по суті справи, в режимі воєнного часу». Україна, зазначив Голова Верховної Ради, є країною з експортоорієнтованою економікою, і 60 відсотків приросту ВВП відбувається за рахунок експорту, 40 відсотків якого становить продукція первинної обробки, насамперед метал і хімія. «А оскільки нині споволінюється світовий і європейський розвиток, ринки падають, попит на українську продукцію зменшується, і це позначається на бюджеті», — сказав він.

Глава парламенту зазначив, що з огляду на «песимістичні оцінки» міжнародних валютних організацій Кабінет Міністрів України зменшив прогноз зростання ВВП, охарактеризувавши цей показник як «жорсткий і реальний».

Видатки бюджету, сказав В. Литвин, також «надзвичайно жорсткі», що пояснюється насамперед високою ціною на газ, яка сьогодні становить 416 доларів за 1 тис. кубометрів, тоді як для європейських країн ціна нижча. «Понад те, нині є прогнози, що ціна може становити понад 450 доларів», — зазначив він. Тому, за словами керівника парламенту, особливо складним буде перший квартал наступного року, оскільки у зимовий період споживання газу зростає.

ЦИТАТА

Голова Верховної Ради Володимир Литвин: «Отже, потрібно зробити ставку на відновлювальні джерела, на вугільну галузь, на електроенергетику і на економію газу».

Водночас, на переконання В. Литвина, нинішня ситуація повинна сприяти перегляду питомої ваги газу в енергобалансі країни. Газ, за його словами, становить у ньому 40 відсотків, тоді як у європейських країнах цей показник удвічі менший. До того ж доля відновлювальних джерел енергії в енергобалансі країн ЄС — 10 відсотків, а в нашій країні їхня доля мізерна.

Глава парламенту підкреслив також, що видатки на фінансування захищених статей бюджету, на соціальні видатки є більшими, ніж у 2011 році. Крім того, за оптимістичними прогнозами, наступного року буде меншою інфляція. «За українських умов гарних бюджетів не буває. У нас бюджети бувають погані і дуже погані», — сказав В. Литвин, додавши, що «за моєї пам'яті задоволення від кошторису, який ми приймали, не було жодного разу». Підсумовуючи, В. Литвин заявив, що, попри всі проблемні моменти, «цей бюджет потрібно було приймати».

Водночас Голова Верховної Ради вважає правильним рішення про істотне обмеження депутатських пільг законом про Державний бюджет на 2012 рік.

«Багатьом моїм колегам, які на мітингах і на телебаченні виступали з вимогою скасувати пільги, потрібен був виключно процес. Бо, як правило, ті, хто гучно говорять, у нас в першу чергу стоять за всіма пільгами і виплатами, які отримували депутати», — зазначив він.

Тому, за словами керівника парламенту, «розуміючи, що прийняти закон з цього приводу буде дуже важко, а то й неможливо, це буде безперервний процес балаканини і розмови». Тож перед остаточним голосуванням за проект бюджету він вніс пропозицію про істотне обмеження пільг і виплат як колишнім, так і чинним народним депутатам.

Голова Верховної Ради нагадав, що колишні народні депутати, згідно із законодавством, протягом року отримували депутатську зарплату, а потім, у разі невлаштування на роботу, — 50 відсотків від неї. «Люди отримували по вісім тисяч гривень, деякі вже майже 20 років, а дехто з них мають величезні статки, володіють бізнесом», — підкреслив він.

З 1 січня наступного року, сказав В. Литвин, народні депутати отримуватимуть лише заробітну плату, а також кошти на проїзд для виконання своїх повноважень у межах бюджету. «Кожному депутату буде визначено, скільки він може подорожувати по Україні, і виключно на підставі відрядження і роботи, а не просто для політичної агітації», — наголосив він.

У стабільності Сирії є й наш національний інтерес

З березня цього року в Сирії тривають провокаційні вилазки екстремістів, вони ініціюють масові сутички. Лунають вимоги відставки президента Башара Асада та уряду, незважаючи на те, що в країні проводяться реформи — у політичному житті взято курс на багатопартійність, демократичнішими стали умови функціонування ЗМІ, оголошено про проведення виборів до парламенту країни за новим виборчим законом, проведено вибори до місцевих органів влади. Влада ініціювала переговорний процес з опозицією, однак частина опозиціонерів з різних причин категорично відмовляються від встановлення мирного діалогу.

Наші народні обранці стурбовані ситуацією, яка склалася навколо Сирії. Тому днями представники депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Сирійською Арабською Республікою побували в посольстві Сирії на зустрічі з послом Мохаммедом Саїдом Акилем, щоб особисто дізнатися про ситуацію в республіці.

Спілкування почалося з не дуже приємних новин. М. С. Акиль повідомив, що 23 грудня в Дамаску стався теракт, в організації якого підозрюють відому «Аль-Каїду». Біля управління держбезпеки й обласного департаменту загальної розвідки терористи підірвали два заміновані автомобілі. За інформацією деяких інтернет-сайтів, уже загинули 44 людини й 166 поранено. Незадовго до цього було зірвано газопровід і нафтопровід. Радикальна опозиція обвинувачує в цьому правлячий режим. Однак ці необгрунтовані обвинувачення спростовуються прагненням і зацікавленістю влади забезпечити стабільність і порядок у країні. Напрошується запитання: навіщо владі в такий спосіб підривати економіку країни? Водночас міжнародні засоби масової інформації поширюють недостовірну інформацію. За словами посла, усе робиться, щоб повторити сценарій, який використали в Лівії. Однак більшість людей підтримують владу, і це продемонстрували нещодавні вибори в місцеві органи самоврядування.

Як зазначив М. С. Акиль, президент пішов назустріч опозиції, ініціює діалог з нею. У країні проводиться активна соціальна політика: підвищено зарплату на 33 відсотки, знижено вартість мазуту (основне пальне в Сирії) на 25 відсотків. Готується нова Конституція країни, у якій буде відображено всі демократичні перетворення, проведені президентом Б. Асадом.

Також посол розповів, що представники влади підписали протокол з Лігою арабських держав, згідно з яким Сирія може прийняти спостерігачів від ЛАД, які зможуть переконатися, що республіка справді намагається мирним шляхом урегулювати кризу й припинити кровопролиття. «Частина з них уже приїхали й проведуть у Сирії місяць. Якщо цього буде недостатньо, то термін можуть продовжити. Чим це закінчиться, ми не знаємо. У підписанні цього договору нас підтримала Росія», — підкреслив М. С. Акиль. Посол висловив подяку комуністам України за інформаційну підтримку. «Практично щодня на вашому сайті публікують інформацію про Сирію. Хотілося б, щоб якнайбільше людей дізналися правду про те, що відбувається в Сирії», — сказав він.

ДОСЛІВНО

Народний депутат Алла Александровська: «У стабільності Сирії є й наш національний інтерес. Мирний розвиток реформ у цій республіці стабілізує ситуацію у всьому регіоні. В України із Сирією встановлено міждержавні відносини, значний торговельний оборот. Ми зацікавлені в зміцненні зв'язків між нашими країнами. Тому прагнемо, щоб Сирія розвивалася».

Народний депутат Алла Александровська (фракція КПУ) вважає, що кожний теракт необхідно обов'язково розслідувати, злочинців мають покарати. Дуже важливе отримання міжнародною громадськістю достовірної інформації про перетворення в Сирії, про проведені президентом і урядом реформи. У Сирії досить розгалужена мережа інформаційних агентств. Потрібно регулярно виставляти правдиву інформацію на сайти, а недостовірну — вчасно спростовувати.

Народний депутат Євген Царьков (фракція КПУ) також вважає, що дуже важливим є своєчасне інформування громадськості про ситуацію в Сирії, про проведені реформи, про стан економіки країни.

Народ, за словами А. Александровської, має знати, хто зазіхає на їхнє бажання жити мирно. А влада, у свою чергу, зобов'язана забезпечити безпеку й можливість мирного життя.

Народний депутат Василь Грицак (фракція Партія регіонів), який брав участь у зустрічі, повідомив, що непогану перспективу має розвиток взаємовигідних економічних відносин між Україною та Сирією. «Ми маємо технології, фахівців, бажання співпрацювати», — зазначив він.

Наприкінці лютого депутатська група планує побувати в Сирії й особисто ознайомитися із ситуацією. «Ми прагнемо переконатися в тому, як просуваються реформи, бути свідком того, як до них ставиться народ. Хочемо підтримати їх у прагненні жити мирно й мирним шляхом розв'язувати ті проблеми, які у них є», — сказала А. Александровська.

До речі, у жовтні цього року вона з українськими журналістами побувала в Сирії. «Відвідування школи в Дамаску залишило дуже позитивні враження. Діти були раді нашому спілкуванню з ними, їм відома Україна, — згадує парламентарій. — Щоб наш слід залишив приємні спогади, ми передамо до цієї школи подарунки: баскетбольні та футбольні м'ячі, мультимедійний проектор, а також книжки — фотоальбоми про Київ та Україну».

Сергій МЕЛЬНИК.

Видатки на фінансування захищених статей бюджету, на соціальні видатки є більшими, ніж у 2011 році

Гроші прийдуть разом із надійним авіасполученням

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Голова Комітету Верховної Ради України з питань освіти та науки Максим Луцький переконаний, що саме держава має підтримувати свої університети та заохочувати студентів здобувати освітньо-кваліфікаційний рівень бакалавра в Україні. Парламентарій, зокрема, опікується підготовкою льотного персоналу, тож не без його сприяння нещодавно вперше за всю історію незалежної України питання підготовки пілотів було розглянуто на рівні Кабінету Міністрів.

— Уперше за останні 20 років проблема набула належної ваги. Я вдячний уряду за таку увагу до сфери авіації не на словах, а на ділі, — підкреслив М. Луцький.

Як результат, Кабмін уперше виділив 30 мільйонів гривень на придбання сучасної авіаційної техніки. Цю надприємну новину учасникам науково-практичного семінару «Відновлення та розвиток авіаційної інфраструктури області в рамках виконання програми «Центральний регіон-2015» М. Луцький озвучив, перебуваючи в Кіровоградській льотній академії Національного авіаційного університету.

Цільові державні інвестиції в освіту дозволять, з одного боку, значно поліпшити матеріально-технічну базу вищого навчального закладу, а з другого — підняти його престиж.

Це логічне продовження тієї спільної роботи, яку науковці, підприємці та влада проводять останні півтора року, адже авіаційна галузь належить до стратегічно важливого сектору економіки області, переконаний голова облдержадміністрації Сергій Ларін. Раніше він неодноразово наголошував, що потужні інвестиції прийдуть у регіон виключно за умови забезпечення постійного повітряного сполучення Кіровоградщини зі світом. Тож стратегічне завдання, вважає керівник області, — докладати максимум зусиль, щоб повернути Кіровограду статус справжнього авіаційного центру України.

— Уже багато зроблено, щоб досягти цієї мети. Минуло більше року від того моменту, як за участі Президента Віктора Януковича в Кіровограді відкрили міжнародний термінал. Навесні відбулося об'єднання Державної льотної академії України з Національним авіаційним університетом. А нещодавно тут відкрито, напевно, один із кращих — і, головне, перший в Україні, — технічний центр. Він обслуговуватиме літаки різного класу вітчизняних і зарубіжних компаній. Це потужні практичні кроки в напрямі відновлення авіаційної інфраструктури Кіровоградщини.

Завданням номер один нинішня влада бачить сертифікацію аеродрому в обласному центрі та створення повноцінного парку сучасної авіаційної техніки. І, звісно ж, забезпечення регулярних авіаційних перевезень. Це неодмінні складові, що працюватимуть на економічний розвиток та зростання іміджу області. В цьому контексті відновлення авіаційної інфраструктури — часом витребуваний крок, погодилися учасники семінару.

За словами М. Луцького, Прем'єр-міністр України дав доручення протягом найближчих двох-трьох років забезпечити пілотами всі національні авіалінії, а також посилити співпрацю у цьому напрямі з міжнародними авіалініями, авіакомпаніями різних країн.

Лариса РОМАНЮК.

Передумови для дефолту відсутні

Держбюджет на 2012 рік передбачає скасування пільг для народних депутатів та збільшення виплат соціально незахищеним громадянам. Про це заявив народний депутат, перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Владислав Лук'янов** (на знімку). **«Досить тривалий час різні політичні сили казали — «ми скасуємо депутатські пільги», але щоразу знаходились причини, щоб це питання не було вирішене», — зазначив він та додав, що наступним кроком буде обрізання пільг для інших чиновників.

Що стосується фінансування пільг та виплат соціально незахищеним громадянам, то В. Лук'янов звернув увагу на те, що особливістю держбюджету на 2012 рік є підписання між Кабміном та Всеукраїнською громадською організацією інвалідів «Союз Чорнобиль», Українською спілкою ветеранів Афганістану, воїнів-інтернаціоналістів меморандумів про взаємодію і співробітництво щодо поліпшення соціального захисту чорнобильців та ветеранів війни. Зокрема, для інвалідів-чорнобильців I групи встановлено виплату 5439 гривень 52 копійки, а для інвалідів II групи — 5128 гривень 73 копійки, що вдвічі більше порівняно з поточними виплатами.

А от експерт Олег Соскін, оцінюючи бюджет-2012, зазначив, що його прихований дефіцит становить понад 98 мільярдів гривень. Він пояснив, що оскільки в бюджеті наступного року передбачені запозичення на рівні 98 мільярдів гривень, то це і є прихований дефіцит бюджету. При цьому він наголосив, що й існуючий держборг України у понад 400 мільярдів гривень є критичним для української економіки.

Попри це, фінансовий аналітик Ерік Найман вважає, що впродовж найближчих двох років передумов для дефолту немає. Він нагадав, що останнім часом значна сума бюджетних видатків спрямовувалася на проведення Євро-2012, тож після його завершення більше коштів буде перенаправлено на нові інвестиційні проекти. Але якщо світові фінансові ринки будуть закриті для України через світову економічну кризу, то ці кошти можна буде спрямувати на погашення держборгу. «Тому я не очікую дефолту України чи навіть його ознак ані в 2012, ані в 2013 році», — сказав він під час прес-конференції в агенції «Українські національні новини».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інвестиції на рівні кризового періоду

Наступний, 2012, рік може стати ще менш успішним в інвестиційному плані, ніж 2011-й, а однією з причин розвитку такої негативної тенденції є парламентські вибори.

Таку думку під час прес-конференції в агенції «Українські національні новини» висловила народний депутат, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Ксенія Ляпіна **(на знімку праворуч)**. Крім того, вона зазначила, що й з приходом нового парламенту, який, можливо, буде здатен через законодавчі ініціативи вплинути на поліпшення інвестиційного клімату, зміни відразу не настануть. «Поки розкачаються, вже й рік закінчиться», — зазначила народний депутат.

Схожу думку висловив і голова Комітету економістів України Андрій Новак **(на знімку ліворуч)**, котрий повідомив, що рівень припливу прямих іноземних інвестицій в Україну у 2011 році впав до рівня кризового періоду 2008 року. На його думку, «у 2011 році інвестиційний клімат в Україні став ще гіршим, ніж у 2009-му». Зокрема, він повідомив, що обсяг прямих іноземних інвестицій за підсумками 2011 року не перевищить 5 мільярдів доларів, тоді як у 2010 році спостерігалося деяке покращення — тоді обсяг інвестицій сягнув понад 6 мільярдів доларів. Оцінюючи інвестиційну привабливість галузей економіки, експерт зазначив, що рівень рентабельності видобувної промисловості, вантажного автомобілебудування, виробництва електроенергії та електронного і оптичного обладнання перевищує мінімальний поріг прибутковості у п'ять відсотків, тож вони є інвестиційно-привабливими галузями. А от переробна промисловість та аграрний сектор інвесторів поки що не приваблюють, оскільки рентабельність цих галузей не вища трьох відсотків.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення реалізації прав на нерухоме майно та їх обтяжень при їх державній реєстрації

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У пунктах 1, 2 та абзаці першому пункту 3 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» та інших законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 18, ст. 141) цифри і слова «1 січня 2012 року» замінити цифрами і словами «1 січня 2013 року».

2. У розділі VII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Державний земельний кадастр»:

у пункті 1:

в абзаці першому цифри і слова «1 січня 2012 року» замінити цифрами і словами «1 січня 2013 року»;

в абзаці другому пункту 4 цифри і слова «1 січня 2012 року» замінити цифрами і словами «1 січня 2013 року»;

у підпункті 2 пункту 12 цифри і слова «1 січня 2012 року» замінити цифрами і словами «1 січня 2013 року».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 31 грудня 2011 року.

2. Кабінету Міністрів України до 1 січня 2013 року забезпечити створення нормативної та матеріально-технічної баз ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень та Державного земельного кадастру.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
9 грудня 2011 року.
№ 4152-VI.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Рівняння з одним невідомим

Що ж, сьогодні зрозуміло одне: Україна відсвяткувала двадцять років незалежності. І продовжує залишатися буфером між Заходом і Сходом. Але про це пізніше, поки що поговоримо про те, що визначало темпоритм минулого тижня, передостаннього у ювілейному році.

Ми таки, на жаль, не отримали подарунків ні з одного вектора своєї стратегічної співпраці. У день Святого Миколая європейці нам тонко натякнули: заганяти країну в боргову кабалу — політичне рішення, а тому під кримінальне переслідування не потрапляє. А потім почали говорити про верховенство права, демократичні цінності, тож на жаль, 19 грудня не відбулося ні парафування угоди про асоціацію, ні про зону вільної торгівлі з ЄС.

Після оголошення резолютативної частини ухвали Київського Апеляційного суду, який минулої п'ятниці залишив чинним рішення Печерського суду столиці щодо Юлії Тимошенко, з боку європейців пролунала низка доволі неприємних заяв. Зокрема, президент Європарламенту Єжи Бузек натякнув, що довгострокові наслідки справи Юлії Тимошенко можуть бути руйнівними для відносин України і ЄС. Дещо завуальовано, але з подібними інтонаціями висловилася з приводу рішення Апеляційного суду і високий представник ЄС з питань зовнішньої політики і політики безпеки Кетрін Ештон. А тому можна погодитися з Президентом Віктором Януковичем, який зауважив, що країна стала заручником підпису однієї людини.

Бо проблема не тільки у тому, що гальмується розвиток співпраці з Європейським Союзом, а й у тому, що доводиться платити надто велику ціну за російський газ. А це, у свою чергу, б'є по гаманцях пересічних українців і гальмує підвищення рівня життя. Бо переговори з російськими урядовцями зайшли в глухий кут, оскільки керівники наших сусідів прагнуть отримати не тільки економічні, а й політичні дивіденди.

Але не це головне. Головне — Україна, на відміну від попередніх визвольних змагань за незалежність, вистояла і навіть готова платити дорогу ціну за блакитне паливо. Це, зокрема, засвідчили результати голосування за проект державного бюджету на наступний рік.

Так, владі дорого обходиться кожний непопулярний крок. І сьогодні поки що важко спрогнозувати підсумки парламентських виборів наступного року. Понад те, Партія регіонів, як свідчать соціологічні опитування, втрачає позиції навіть у своїх базових регіонах.

Водночас, схоже, поки що домінує негативне ставлення до всіх політичних сил, оскільки більш як половина українців станом на листопад ще не визначилися у своїх політичних симпатіях.

Бо й опозиція поки що не тільки не дає можливості нашим співвітчизникам зрозуміти, що вона пропонує у своїх програмних засадах, а й не може віднайти формулу об'єднання. Скажімо, лідер партії «Свобода» Олег Тягнибок уже заявив, що єдиного списку опозиції на парламентських виборах очікувати не варто.

Рухатися чотирма колонами на наступні перегони пропонує і старійшина дисидентського руху, багатолітній політв'язень Левко Лук'яненко.

Однак непроста ситуація складається і в лідерів опозиціонерів — партії «Батьківщина», про що засвідчив вихід з фракції БЮТ народного депутата Романа Забзалюка. Політологи ж вважають, що це відбувається через те, що Юлія Тимошенко за гратами не контролює ситуацію в партії, тому слід очікувати подальшого масового виходу з фракції невдоволених нинішніми її керівниками. Про що, до речі, уже писав «Голос України».

Власне, якщо підсумувати, влада країни, щоб наступний рік став успішним, мусить розв'язати рівняння з одним невідомим. Якщо ж не вдасться, то восени іспит для неї буде доволі складним.

Володимир КОРОЛЮК.

Обсяг прямих іноземних інвестицій за підсумками 2011 року не перевищить 5 мільярдів доларів

Тест на європейськість,

або Причини і перспективи русинофобії в Україні

15 жовтня 1998 року народний депутат України від КПУ Іван Мигович з парламентської трибуни привернув увагу до русинського питання (див.: Іван Мигович. Через історичні завали // «Голос України» від 15.12. 1998 р.). У чому його сутність? Річ у тім, що на південно-західних схилах Карпат споконвічно живуть люди з цим етнонімом (самоназвою). Вони — провідна соціокультурна спільнота цього поліетнічного краю. Предки підкарпатських русинів упродовж тисячоліття були відірвані від східнослов'янського масиву, в тому числі галичан.

У 20—30-х роках минулого століття їхня територія входила до молодої Чехословацької республіки як Підкарпатська Русь. Вона мала формальну автономію, а навесні 1939 року була проголошена самостійною Карпатською Україною. Та не проіснувала й доби — з благословення Гітлера була окупована хортистською Угорщиною. Після визволення у жовтні 1944 року Червоною Армією, згідно з народним волевиявленням, за угодою між ЧСР і Радянським Союзом від 29 червня 1945 року включена до складу СРСР; 29 січня наступного року народно-демократична Закарпатська Україна (мала власні уряд, орган місцевої влади, суд, прокуратуру тощо) отримала обласний статус в УРСР.

Так здійснилася одвічна мрія закарпатців про єднання з братами на Сході. Цьому сприяла їхня тривала національно-визвольна боротьба, перемога СРСР над гітлерівським фашизмом та його прислужниками, вмілі дипломатичні дії Радянського уряду на чолі з Й. Сталіним, зовнішньополітичні умови. Сусідні країни «втратили не лише юридичне, а й моральне право панувати над населенням краю» (А. Пушкаш. Варварство или цивилизация. М., 2008, с. 432). Відтоді територія України збільшилась на 12,8 тис. кв. км, республіка і СРСР змінили свої геополітичні позиції в Європі, ресурсний потенціал, передусім людський (близько 700 тис. осіб) і сировинний. **Фактично у січні 1946 року було завершено возз'єднання в одній державі етнічних українських земель.**

Усіх русинів, незалежно від рівня національної самосвідомості та бажання, за тодішньою методологією було віднесено до українського етносу. Частина з них так себе самоідентифікували, багато їх згодом засвоїли українську культуру, а чимало досі вважають себе русинами, як це має місце в сусідніх Словаччині чи Угорщині (загалом русини живуть у 20 країнах світу і налічують до 2 млн. осіб). Наприкінці 80-х років минулого століття націоналістична хвиля з Галичини, економічна експансія та політичні зазіхання з різних боків (Львова, Києва, Москви, Будапешта, Праги, Вашингтона, Брюсселя) спричинили у прикордонному багатонаціональному Закарпатті автономістські прагнення, етнокультурний ренесанс, протидію форсованій українізації й самозахист.

Проте київська влада не забажала виконувати результати волевиявлення закарпатців, помітила в ньому небезпеку сепаратизму і повела проти нього широкий наступ. 7 жовтня 1996 року в уряді схвалили таємний комплексний «План заходів щодо проблеми українців-русинів» (№13-884/2). Він має за мету протидію «самоідентифікації русинів», «зміцнення позиції українськості» в Закарпатті, включає для цього адміністративний, ідеологічний, культурно-освітній, дипломатичний та інші впливи. Не випадково почала мусуватися теза про створення єдиного Галицького (Карпатського) краю, до якого, мовляв, слід включити і Закарпаття (див.: «Урядовий кур'єр» за 3.09.98 р.).

Водночас цей благодатний, розвинений за Радянської влади аграрно-індустріальний край під час капіталізації швидко перетворився на депресивний регіон, де процвітають контрабанда, корупція, безробіття, бідність, безправ'я трудящих. Замість реального розв'язання гострих соціально-економічних проблем буржуазно-націоналістична влада посилює пограбування та експлуатацію населення, роз'єднує його за походженням, територіальною, національною, мовною, релігійною та іншими ознаками, водночас вдається до провокацій, залякування, спецзаходів. Передусім було інспіровано розпорошення русинського руху, «виявлено» існування в ньому «тимчасового уряду», зв'язків із чужими державами, відтак розгорнуто компрометування і дискредитацію лідерів, внутрішні чвари і конфлікти, взаємне поборювання тощо. Рухівська преса навіть поширила випадки про створення в регіоні тільки їй відомого «національно-визвольного комітету» та «командування армії русинського народу», щоб бодай так підтвердити міфічний сепаратизм та «антидержавницькі» зазіхання моїх мирних і законослухняних земляків.

Тому Іван Мигович не міг далі мовчати. У згаданому парламентському виступі зажадав від представницької і виконавчої влади припинення свавілля і образ русинів. Натомість запропонував цивілізовано, як у десятках інших країн їхнього проживання, законними шляхами розв'язувати наявні в нас проблеми, практично цьому сприяв. Навесні 1999 року в Ужгороді відбувся V Світовий конгрес русинів. Іван Мигович оголосив офіційне вітання його учасникам тодішнього Голови Верховної Ради України О. Ткаченка, пообіцяв підтримку комуністів зусиллям конструктивного керівництва цього руху в нашій країні. Це, до речі, робив принагідно, буваючи на Закарпатті, і Президент України Л. Кучма, адресуючи свої виступи українцям і русинам як визнаним провідним національним спільнотам регіону. Парламентський Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин провів 1 жовтня 2004 року в Ужгороді виїзне засідання спеціально з русинського питання. Обгрунтовані на ньому правові засади національної ідентифікації русинів Закарпаття враховували міжнародне і вітчизняне право, зарубіжний досвід, були виваженими й оптимальними (докл. див.: Іван Мигович. Закарпатський социум: виклики і випробування. У 2-х ч. Ч. 2, 2009, с. 135—142).

Сесія Закарпатської обласної Ради у грудні 2002 року звернулася до Верховної Ради України з клопотанням юридично **визнати русинів як національність** із тим, щоб надати їм можливість вільно самовизначатися. Доцільність такого кроку висловили Організація непредставлених народів (Гаага), інші світові правозахисні інститути. У низці міжнародно-правових документів передбачено норми і процедури демократичного визначення громадянами своєї національної належності, містяться заборони примусової асиміляції і дискримінації з цього приводу (докл. див.: вказ. вище джерело, с. 137—139). Вступом до Ради Європи у 1995 році Україна зобов'язалася їх виконувати. Тому русини мають усі права на вільну самоідентифікацію і національний розвиток. Ким вони є — етнографічною групою, національною меншиною чи субетносом — питання не для наукових дискусій, а юридично визначене.

Іван МИГОВИЧ.

Олександр ГОЛУБ.

Ураховуючи тривалі масові вимоги громадськості, виборців, клопотання органів регіонального і місцевого самоврядування, на початку листопада 2005 року І. Мигович, Г. Крючков і М. Шульга внесли на розгляд парламенту проект постанови «Про русинів в Україні». Цей законопроект передбачав «при визначенні соціально-демографічного складу населення України виділяти осіб, які ідентифікують себе русинами, в окрему національну групу громадян» та доручення органам влади «розробити і здійснити систему заходів, спрямованих на задоволення етнокультурних і соціальних потреб русинів як одного з корінних народів України» (див.: вказ. вище працю. с. 447—448). Однак його не розглядала ні Верховна Рада четвертого, ні наступних скликань.

Проте правове, економічне, соціально-культурне становище русинів у країні погіршується. Так, вони — основний масив численної закарпатської трудової еміграції, більшість серед охоплених абсентеїзмом (у області таких майже 50 відсотків виборців), зневірених у бажанні та здатності України бути демократичною та вільною державою. Як кажуть, час іде, а віз і досі там... **Більше того, попри декларації і В. Ющенка, і В. Януковича розглянути й справедливо, гуманно вирішити це не таке вже складне питання, органи центральної влади роблять усе навпаки: загострюють його; русини залишаються невизнаними, другорядними громадянами України, пасинками на рідній закарпатській землі. Тут більше, ніж у них, прав у румунів, угорців чи словаків, що мають поряд праматірні держави (однакове з них становище хіба що з ромами і далекими курдами).**

Комітет з ліквідації расової дискримінації ООН на 69-й сесії (31 липня — 18 серпня 2006 року) не випадково ухвалив резолюцію (конвенцію); п. 20 її мовить: «Комітет стурбований відсутністю офіційного визнання меншини русинів, незважаючи на її явні етнічні особливості. Комітет рекомендує державі-учасниці розглянути питання про визнання русинів в якості національної меншини». До 6 квітня 2010 року Україна мала доповісти комітету про виконання цієї рекомендації. Та зазначений термін моніторингу авторитетної міжнародної організації вже давно минув, а нічого не зроблено. Точніше, робиться протилежне — проблема штучно заганяється у глухий кут. Підтвердження? Ось лише деякі:

— прокуратура опротестувала рішення сесії Закарпатської обласної ради від 7 березня 2007 року про визнання русинів як національності в регіоні;

— посилились шельмування і репресії лідерів русинських організацій. «Профілактичних» бесід, обшуків і т. п. впливу зазнали останніми роками понад 500 активістів цього руху. А справа голови сойму підкарпатських русинів священика Д. Сидора за наслідками слідства СБУ ось уже два роки розглядається судом м. Ужгорода (з відповідною підпискою про невиїзд, явним і таємним цькуванням, всілякими обмеженнями);

— чиняться перепони народним (недільним) русинським школам (фактично через залякування вчителів вони припинили діяльність);

— у краї немає жодної газети чи журналу русинською мовою;

— повсюдно (від Києва до Ужгорода) в наукових дослідженнях нав'язується теза про те, що русини — не національна група, а тим паче не народ. Це, мовляв, субетнос, а їхня розвинена самобутня мова — лише діалект державної. Тому гальмується її кодифікація і визнання (докл. див.: Іван Мигович. Русини і мова // журнал «Віче», 2011, №3, с. 12—17);

— у документах Всеукраїнського перепису населення не виділена окремою графою русинська національність;

— обмежуються традиційні (канонічні) конфесії віруючих русинів, які переважно є прихильниками руського православ'я та греко-католицизму, безпосередньо підпорядкованого Ватикану;

— цинічно формується негативна громадська думка про русинів як антиукраїнців, непатріотів, несвідомих громадян України.

— здійснюються брутальні спроби бандеризації Закарпаття (шляхом перелицьовування історії, гіперболізації Карпатської України, нав'язування — передусім через школу та мас-медіа — націоналістичних стереотипів, через перешкоджання русинським та іншим патріотичним об'єднанням).

Усе це істотно дестабілізує суспільно-політичну обстановку в краї, живить тут соціальне напруження, послаблює моральне здоров'я і культуру соціуму, знижує довіру до центральної влади, псує міжнародний імідж України. А крім того — створює сприятливий грунт для реваншистських зазіхань на цю територію з-за кордону (наприклад, з боку правоконсервативних кіл і політиків Угорщини та Румунії).

«Русинська карта» продовжує залишатися в арсеналі політиків Заходу. Невтомний апологет підкарпато-русинів канадець П. Магочі, здобувши на висвітленні їхніх проблем академічне звання, закликає до згортання діяльності їхніх національно-культурних об'єднань в Україні (див.: Павло Магочі. Чи потрібен Конгрес русинам? // газ. «Неділя» (Ужг.), 15—21 липня ц. р.). Для чого? Щоб у потрібний момент знову використати цей чинник в інтересах політики США (до спецслужби цієї країни названого науковця здавна приписують)? Не виключено. Зайве нагадувати, що зволікати з вирішенням питань, що хвилюють русинів, вигідно правим деструктивним, антиукраїнським політичним силам.

У Верховній Раді України очікують розгляду подані народним депутатом О. Голубом проект постанови "Про русинів в Україні" (№7242 від 12.10.2010 р.) та законопроект "Про внесення доповнення до Закону України "Про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин" (№7185 від 30.09.2010 р.). У першому йдеться про необхідність реалізації права на самоідентифікацію цієї дискримінованої національної групи, а в другому — про віднесення русинської мови до захисту вказаною Хартією нарівні з гагаузькою, кримськотатарською, івритом, новогрецькою, угорською та іншими, що є рідними для багатьох наших співвітчизників і справді потребують збереження в інтересах вітчизняної та світової культури.

Зволікати з розглядом цих документів далі нікуди, адже в наступній виборчій кампанії знову можуть узяти гору вузькопартійні інтереси та емоції (як після першого парламентського виступу І. Миговича на захист русинів). Сьогодні краще зрозуміти їхні проблеми. І політико-правова необхідність їх демократичного розв'язання. З цього приводу є чіткі висновки Конституційного Суду щодо прямої дії результатів місцевих референдумів. Їх реалізація стосовно Закарпаття — це своєрідний тест на цивілізованість: бажає держава бути справді європейською чи в ній продовжать панувати націоналістичні, ксенофобські сили і настрої. Будучи переконаними патріотами України й інтернаціоналістами, вважаємо: наш парламент має слушну нагоду визнати і захистити самобутню гілку слов'янства, яка впродовж тисячоліття через неймовірні політичні, соціальні, ідеологічні катаклізми уникнула асиміляції, зберегла історичну пам'ять, мову, віру, звичаї, навіть імення далеких пращурів — русичів, хоче разом із братами на Сході творити вільну, справедливу Батьківщину. Про це мріють усі громадяни України.

Через поважне видання ми звертаємося до прогресивно мислячих депутатів, політиків, науковців, журналістів із закликом: не робіть із русинів антиукраїнців, уникайте невігластва і шовінізму щодо закарпатців, які живуть у центрі Європи, служать своєрідним мостом до неї для всієї країни! Русини сподіваються на цивілізоване ставлення до себе, реалізацію національних прав згідно з загальнолюдськими юридичними і морально-етичними нормами. Ми впевнені: це гідно оцінять усі етно-національні спільноти, які разом творять народ і громадянське суспільство, прагнуть жити в мирі, злагоді й дружбі.

Підкреслюємо: русини розраховують на своє національне визнання, порятунок рідної мови і гідний розвиток в Україні. Чи реалізують їх справедливі прагнення парламентарії та можновладці? Або й надалі збережеться русинофобія — вияв антируськості, обмеженої політичної культури і хуторянського мислення? Хочеться бути оптимістами.

Визнання національності і мови русинів потрібне для розв'язання інших проблем — моральноетичних, економічних, соціальних, культурно-побутових тощо. Урахування і задоволення інтересів цієї спільноти підтвердить не лише демократичність України, а й відданість влади міжнародним зобов'язанням. Це не зашкодить засвоєнню української ідентичності та мови, адже закарпатці — традиційно поліглоти. А що показує досвід сусідів, де русини давно визнані? Румунія, наприклад, ратифікувала Європейську хартію, надає підтримку 20 мовам, у тому числі 18 ініодержавним. Польща — відповідно 15 і 10, Угорщина — 14 і 11, Сербія — 10 і 8, Словаччина — 9 і 7, Хорватія — 7 і 6. У п'яти із зазначених країн русини захищені. Логічне приєднання до Хартії і України, де вони — автохтони (корінний народ). Це мало б позитивний резонанс в Європі. Сьогодні повсюдно активізується національне і духовне життя русинів, а держави створюють для цього необхідні умови. Не може далі залишатися прикрим винятком їхня Батьківщина — Україна. Подолання історичної несправедливості сприятиме перенесенню центру впливу на буття русинів із Канади та США в нашу країну, справлятиме бажаний для нас зворотний зв'язок. Хіба це не по-державницьки?

Результати референдуму, соціологічних досліджень, виборів, матеріалів преси, звернень громадян, спостереження та інші об'єктивні джерела переконують: сепаратизму в Закарпатті немає, еміграцтські настрої тут — як загалом по країні. Німці, угорці, словаки, євреї скористалися правом і можливістю виїхати у праматірні країни. А русини живуть на своїй землі, не збираються нікуди (крім заробітків) виїжджати. Мудрі, працьовиті і терплячі, вони хочуть і здатні відчутно допомогти країні в подоланні соціально-економічної кризи, збагачувати розмаїту культуру, зміцнювати політичну родину України і, звісно, заслуговують на взаємність.

ФАКТ

1 грудня 1991 року на Закарпатті одночасно відбулися республіканський, обласний і Берегівський районний референдуми. 90,1 відсотка громадян висловилися за незалежність України (в майбутньому оновленому Союзі), 78 — за надання краю статусу спеціальної самоврядної території як суб'єкта України, а угорці Тисянщини — ще й за національний округ в її складі. Цей процес відбувся демократично, на законних підставах (ним особисто займався Л. Кравчук) і засвідчив загальне прагнення наших співвітчизників до повнішого забезпечення громадянських прав і насущних інтересів, насамперед через розвиток регіонального самоуправління за прикладом сусідніх Польщі, Румунії, Словаччини і Угорщини, де існують численні громади русинів.

Іван МИГОВИЧ,
народний депутат України третього-четвертого скликань, доктор філософських наук, професор;
Олександр ГОЛУБ,
народний депутат України третього—шостого скликань.

Профтехосвіта: реванш на рівні регіону

ЗАКОН У ДІЇ

Хоч що кажіть, та мода все-таки підступна річ. Хочеш — не хочеш, а ведешся, схилясшся, піддаєшся її омані… Ми тривалий час прагнули, щоб мати нарівні з Європою юристів, менеджерів, економістів. Дійшло до того, що ці спеціалісти з дипломами престижних вузів стоять на біржі праці або ж, даруйте, торгують дисками в переходах метро. А країна, тим часом, давно вже гостро відчуває зовсім іншу кадрову потребу — у кваліфікованих робітниках.

ДОВІДКОВО

Миколаївська область отримала замовлення від Міносвіти на підготовку в 2011 році робітничих кадрів у кількості 6572 особи. Зокрема, за рахунок фінансування із державного бюджету — 830 учнів, за рахунок міжбюджетних трансфертів — 5742 учні.

Валерій МЕЛЬНІЧЕНКО, начальник управління освіти й науки ОДА (із виступу на VI сесії обласної ради):

— Підготовку кваліфікованих робітників для потреб економіки регіону здійснюють 30 професійних навчальних закладів. Це — чотири вищі професійні училища, 19 професійних ліцеїв із двома філіями, п'ять ПТУ та два центри при установах виконання покарань.

За рахунок державного бюджету фінансується Вище професійне училище суднобудування, Новоодеський професійний аграрний ліцей, Вище професійне училище №21, Ольшанський навчальний центр №53 та Арбузинський навчальний центр №83, решта 25 закладів фінансуються за рахунок міжбюджетних трансфертів.

Директор Миколаївського вищого професійного училища №21 Іван Сироватський на заняттях із майбутніми операторами з обробки інформації та програмного забезпечення.

Миколаївщина — регіон особливий. Обласний центр — місто-верф. І щоб працювати звичайним робітником на суднобудівному заводі, потрібно бути перш за все фахівцем, мати базову професійну освіту. Суднобудівник IV—VI розряду повинен розбиратися у своїй справі на рівні з інженером, адже йому мають бути доступні, принаймні, основи премудростей конструкторської думки, технічних креслень. Та й навіть якщо взяти до уваги аграрний сектор економіки, вчорашній механізатор без спеціальної підготовки навряд чи нині збагне всі комп'ютеризовані викрутаси в кабіні сучасного комбайна чи іншій новітній техніці.

Тим часом профтехосвіта в Україні — у долі непомітної сірої миші. Із 30 професійних навчальних закладів державної форми власності, які на сьогодні функціонують у Миколаївській області, лише п'ять фінансуються з державного бюджету. Цифра, як то кажуть, говорить сама за себе: цей напрям галузі освіти вже давно потребує до себе уваги з боку держави.

Відповідно до Закону «Про професійно-технічну освіту» Кабінет Міністрів своєю постановою від 13 квітня 2011 року затвердив Державну цільову програму професійно-технічної освіти на 2011—2015 роки. Згідно з нею, облдержадміністрації отримали доручення розробити регіональні програми розвитку профтехосвіти. У вересні поточного року рішенням сесії обласної ради затверджено одну з перших в Україні обласну «Програму розвитку професійно-технічної освіти Миколаївщини на 2011—2015 роки». Про те, як збираються її виконувати, й ітиметься далі.

Хоча вітрила старі, а корабель пливе...

Протягом останніх чотирьох років Миколаївщина стабільно виконує план держзамовлення на підготовку робітничих кадрів за всіма напрямами економічної діяльності та працевлаштовує своїх випускників. Це є свідченням того, що область відчуває потребу в робітничих кадрах.

Протягом 2011—2015 років плануються створити два центри для суднобудівної галузі (в Миколаєві на базі Вищого професійного училища суднобудування та в Южноукраїнську на базі машинобудівного ліцею). Для галузі «Легка промисловість» буде створено один центр — на базі Миколаївського професійного вищого училища технологій та дизайну. Новоодеський, Казанківський та Кривоозерський аграрні ліцеї передбачається зробити базовими для сільського господарства.

Потреба в об'єднанні зусиль

Про обласну «Програму розвитку професійно-технічної освіти Миколаївщини на 2011—2015 роки» в регіоні йшла мова декілька останніх років. Убачаючи незавидну ситуацію з державним фінансуванням професійно-технічної ланки освіти, на її підтримку з обласного бюджету тривалий час направлявся відповідний ресурс (через низку інших обласних програм).

Тепер потреба шукати подібні лазівки відпадає. Програмою передбачено об'єднання зусиль центральних і місцевих органів влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, роботодавців, навчальних закладів.

За словами депутата обласної ради Олени Симоненко, появі цього документа передувала досить велика й копітка робота як на рівні депутатського корпусу обласної ради, так і управління освіти та науки ОДА. Насамперед було вивчено думку кожного керівника навчального закладу та розглянуто при підготовці обласної програми всі пропозиції з місць. Найбільш вразливим, про що повідомляли практично з усіх куточків області, була застаріла й зношена матеріально-технічна база, застосування залишкового принципу фінансування, зниження престижу робітничих професій.

Із прийняттям обласної програми профтехосвіти регіону взято під захист обласної громади, вона здобула право сподіватися на кошти з обласного бюджету. І, водночас, це покладає на обласну раду відповідальність за створення сприятливих умов для забезпечення робітничими кадрами.

Зазначу, що всі, без винятку, керівники професійно-технічних навчальних закладів області схвально оцінюють це рішення депутатського корпусу обласної ради. І хоча держава не інакше як «поділилась» відповідальністю за фінансовий стан якісної підготовки кваліфікованих робітників, та все ж увімкнула зелене світло для спрямування коштів областей на зміцнення матеріально-технічної бази навчальних закладів, забезпечення належної якості профтехосвіти, організацію інноваційних технологій навчання.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.
Фото автора.

КОМПЕТЕНТНА ДУМКА

Микола КОСІНЧУК, директор Маринівського професійного аграрного ліцею Доманівського району, депутат обласної ради:

— Уже до кінця поточного року через обласну програму сподіваємося задіяти з обласного бюджету, інших місцевих «кошиків» та інших джерел фінансування понад 857 тисяч гривень. На 2012 рік — 17646 тисяч гривень, 2013-й — 28320 тисяч гривень. Кошти конче потрібні на проведення капітального ремонту та реконструкції будівель, споруд, інженерних мереж та комунікацій. А основне — придбання сучасного обладнання, техніки, інструментів та пристроїв тощо.

У переважній більшості ПТУ досі немає комп'ютерних класів, вони майже не застосовують на практиці мультимедійні технології, не використовують новітні зразки сільськогосподарської техніки.

Серед навчальних закладів аграрного профілю наш ліцей вважається кращим. Для послуг учнів — два комп'ютерні класи, мультимедійні системи, 40 одиниць техніки (у тому числі, 21 трактор, 12 автомобілів). Але це далеко до наших реальних потреб. Що ж тоді казати тим професійним закладам, які навіть і третини з цього не мають.

ТОЧКА ЗОРУ

Іван СИРОВАТСЬКИЙ, директор Миколаївського вищого професійного училища №21:

— Наш заклад має одну з найстаріших біографій. Училище було створено в 1935 році як фабрично-заводське, згодом реорганізоване в ремісниче, з 1977 року — технічне, а в 1997 році ПТУ отримало статус вищого професійного училища. Ми дуже болісно пережили кризу суднобудівних заводів. Щоб зберегти заклад, довелося опанувати підготовку нових спеціалістів. І, тим не менше, нині знову з'являється попит на традиційні для нашого профілю професії. Це — технік-конструктор, технік-проектувальник, технік з експлуатації та ремонту устаткування, електрорадіомонтажник судновий тощо.

Усе обладнання зберегли в хорошому стані, але ж потрібно брати до уваги те, що навчальна методика сучасного суднобудування вимагає оновлення, притоку нових технічних засобів.

Ми одні з небагатьох, хто фінансується з державного бюджету. Стратегію підтримки профтехосвіти з боку обласної ради оцінюю позитивно. Врешті буде зроблено те, чого давно не помічала держава: буде вивчено потреби та визначено попит у кваліфікованих кадрах для регіону, визначено обсяги перепідготовки робітничих кадрів на базі ПТНЗ області з максимальним використанням коштів служби зайнятості, впровадження систему стажування та підвищення кваліфікації педагогічних працівників ПТНЗ, отримає підтримку обдарована та здібна молодь. Та не менш важливо, на мій погляд, те, що привернено увагу до престижності робітничих професій.

САМОВРЯДУВАННЯ

У цій скандинавській країні немає ні райдержадміністрацій, ні облдержадміністрацій. Але є високий рівень життя

У Полтавському університеті економіки і торгівлі за підтримки Посольства Фінляндії в Україні відбувся тренінг для працівників органів місцевої влади на тему: «Формування сучасних управлінських та комунікативних навичок у працівників органів місцевої влади: українські можливості в контексті фінського досвіду». Його мета: вивчення європейського досвіду якісного врядування на рівні малих і середніх міст; аналіз існуючих та поширення нових джерел економічного розвитку українських міст; підвищення ролі лідерів місцевої влади в житті та зміцнення громад; забезпечення працівників органів місцевої влади України сучасними знаннями та навичками, у тому числі на основі фінського досвіду, в таких сферах, як управління процесами місцевого розвитку та формування й використання інформаційних потоків.

Під час тренінгу міські голови та голови районних рад області вивчали відповідний досвід Фінляндії, який презентували Надзвичайний та Повноважний Посол Фінляндії в Україні пані Ар'ю Макконен, директор Інституту трансформації суспільства, професор Національної академії управління Олег Соскін.

Заступник голови Полтавської обласної ради Володимир МАРЧЕНКО:

— Ми сьогодні повинні більше слухати, ніж говорити, бо маємо унікальну можливість спілкуватись з високопосадовцями країни, яка посідає місце лідера серед найрозвиненіших держав. Це країна, що пройшла серйозний шлях, і кожен громадянин там має досить високий рівень життя.

Свої думки з приводу вдосконалення системи органів влади висловив заступник голови облдержадміністрації, голова постійної комісії обласної ради з питань бюджету та управління майном Валерій Пархоменко. Він, зокрема, звернув увагу, що Президентом України Віктором Януковичем поставлено завдання реформувати органи місцевого самоврядування, передати повноваження від центру до регіонів.

— Нині Полтавська область є стрижневим регіоном для України, і саме вона повинна бути одним з перших регіонів з реалізації як територіальної реформи, так і реформи органів місцевого самоврядування, — зазначив Олег Соскін. — А у фінів є чому повчитися. Місцеве самоврядування там надзвичайно розвинене, але вони перейшли до дуже простих моделей. У них немає ні райдержадміністрацій, ні облдержадміністрацій. Це все передано на рівень громад.

ДО РЕЧІ

Саме громади у Фінляндії отримують належну якість і кількість послуг. А місцева влада є підконтрольною і підзвітною громадам.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Країна вже давно гостро відчуває кадрову проблему щодо кваліфікованих робітників

Жителі села Сабадаш Жашківського району поставили пам’ятник Самсону Бачинському, голові колгоспу у 1932—1933 роках, який, ризикуючи життям, зумів урятувати колгоспників від голодної смерті, *повідомляє наш власкор у Черкаській області Лідія ТИТАРЕНКО*

У Севастополі у результаті двох тисяч перевірок, які провела інспекція захисту прав споживачів, забраковано продукції, за загальними підрахунками, на понад мільйон гривень, заявила начальник інспекції Єлизавета ПУШКО–ЦИБУЛЯК, *повідомляє міський інформаційний центр Севастополя*

Уряд придумав, як послабити боргову залежність

БАЛАНС ТИЖНЯ

**** Саміт «Україна—ЄС» відклав парафування домовленості про вільну торгівлю — про реформу знизу.***

**** Прем’єр-міністр України Микола Азаров на переговорах у Москві не добився зниження ціни на природний газ — про безхребетність.***

**** Верховна Рада схвалила держбюджет на 2012 рік — про головного героя гостросюжетного процесу.***

Україна відбула на тижні дуже важливий і важкий для себе саміт із країнами Євросоюзу. Я вважаю, що оцінювати його й передчасно, й недоречно. Якби угоду про політичну асоціацію було парафовано, ми однак не підійшли б до європейських стандартів ближче, ніж є. Через власні прорахунки, помилки, амбіції. Наступний рік, пообіцяв Прем’єр-міністр Микола Азаров, присвятять роботі над помилками. І добре. Саме вони на фініші року (до моменту саміту) вже опустили інвестиційну привабливість країни, що називається, на плінтус. Поза тим однією із причин, чому відклали парафування домовленості про зону вільної торгівлі з країнами ЄС, є невдоволення зарубіжних інвесторів економічними тенденціями в Україні.

Такий висновок скріплює дослідження експертів Європейської бізнес-асоціації (ЄБА). На їхню думку, наша економіка та її інвестиційне поле відлякують капітал через нестабільність зовнішньої політики, несприятливий прогноз розвитку на 2012 рік, посилення тиску на бізнес із боку органів влади, деструктивний вплив корупції і незбалансовану систему оподаткування.

20 грудня оприлюднені результати 14-ї хвилі поквартального опитування 162 представників топ-менеджменту членських компаній асоціації. Показовою є структура нарікань: постійний і дедалі зростаючий тиск із боку влади — 24 відсотки, недоліки податкової системи, які не виправив, а посилив Податковий кодекс, — 11 відсотків, вплив корупції — 10 відсотків, загальна нестабільність політичного курсу та розвитку економіки — 10 відсотків. Індекс інвестиційної привабливості виявився у четвертому кварталі найжалюгіднішим. Такі тенденції не проходять повз увагу ЄС. І це тим більш прикро, оскільки

європейський вибір, як свідчать соціологічні опитування, схвалює переважна більшість українців. А відтак найдовшу євроінтеграційну реформу можна вважати такою, що генерується знизу, а не з печерських пагорбів.

На жаль, попри переговори в Москві, країна не одержала ясності з приводу цін на російський газ, що змусило уряд затвердити консервативний варіант держбюджету на наступний рік — з ціною у 416 доларів США за тисячу кубометрів.

На підсумковій прес-конференції року Президент країни Віктор Янукович заявив, що Україна не проти європейської ціни, але за наявності 100-доларової знижки на кожній тисячі кубометрів. Для нього прийнятною є ціна не вища за 250 доларів США. Він — за справедливий підхід до ціноутворення і проти того, щоб підвищувати ціни на газ для населення. Зрештою, в цьому з ним солідарна абсолютна більшість людей. **По-перше,** в гаманцях домогосподарств уже вітер гуляє. **По-друге**, для потреб комунального сектору цілком достатньо власного газу. А якщо ні, то за хронічне падіння газовидобутку треба суворіше питати. Втім, чи вистачає, сказати важко, оскільки ринок цей так само непрозорий, як і прагнення його реформувати. Й слушно обурюється Микола Азаров: мовляв, як могло статися, що 65 відсотків громадян не знають про характер реформ у ЖКГ!? Тут одне з двох: або в цьому секторі реформа безхребетна, або добробут людей некерований. Адже все, що кероване, — дефіцит бюджету, інфляція, приватизація, курс національних грошей тощо — можна занести в актив 2011 року. Парадокс у тому, що добробут навпаки — керований надміру, бо підлягає оподаткуванню. Тож усе показує на те, що реформа — безхребетна.

Ще до того, як проєкт держбюджету на 2012 рік потрапив на очі депутатів, Прем’єр-міністр запевнив, що він містить збільшення мінімальної заробітної плати й прожиткового мінімуму щонайменше на 14 відсотків, середніх розмірів пенсій — на 11. На чверть (на 25,5 відсотка) упродовж року зросте посадовий оклад працівника 1-го тарифного розряду єдиної тарифної сітки. Відчутно додадуть заробітні плати бюджетників — на 20 відсотків, більше одержать пенсіонери-чорнобильці. Відповідно до прожиткового мінімуму зростатимуть розміри соціальної допомоги сім’ям із дітьми, малозабезпеченим родинам, інвалідам усіх категорій тощо. При всьому тому доходи зведеного бюджету довелося скоротити на 4,2 мільярда гривень — до 424 мільярдів гривень, а видатки збільшити проти нинішнього року на 35 мільярдів гривень — до 461,7 мільярдів гривень. Це свідчить про амбітний намір утримати дефіцит бюджету на рівні 2,5 відсотка від загального рівня ВВП. Інакше кажучи, про спробу не нарощувати, а скорочувати борги. Такий прагматичний підхід справив позитивне враження на законодавців, які затвердили бюджет-2012. Із сумнівом, такого роду урядовий стоїцизм схвально зустрінуть у МВФ, на кредити якого уряд ще розраховує. Але він стане новим важким випробуванням для платника податків, який виконує головну роль у гостросюжетному бюджетному процесі.

Сергій ВЛАД.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Лікарня, на яку дуже чекали

У райцентрі Рокитне введено в дію першу чергу терапевтичного корпусу центральної районної лікарні, будівництво якого розпочалося ще в 2004 році, але через відсутність фінансування було заморожене.

Але завдяки виділеною у нинішньому році з державного бюджету субвенції в сумі 26,4 мільйона гривень перша черга лікувального закладу готова прийняти відвідувачів. Тут, за словами головного лікаря Андрія Бурачика, розмістять терапевтичне, неврологічне, дитяче, фізіотерапевтичне, приймальне, поліклінічне відділення. Цього новосілля мешканці Рокитнівського району, що постраждав від аварії на ЧАЕС, дуже чекали. Адже це був єдиний район в області без типової центральної районної лікарні, а діючі відділення розміщувались у ветхих пристосованих приміщеннях. Другий пусковий комплекс, як повідомили у Рівненській ОДА, завершать протягом 2012—2013 років. Будівництво цього важливого соціального об’єкта — під особистим контролем керівника області Василя Берташа.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: новий терапевтичний корпус центральної районної лікарні в райцентрі Рокитне на Рівненщині.

Фото автора.

ВІСТІ З ВОЛИНІ

Двадцять років — нова школа

У селі Баїв Луцького району напередодні нового року відкрито школу. Спорудження навчального закладу розпочали ще двадцять років тому. Двоповерхове приміщення розраховане на 198 учнів.

Сьогодні це школа І—ІІ ступенів, а з 1 вересня 2012 року вона стане триступеневою. Щоби завершити довгобуд, з державного бюджету було виділено вісім мільйонів гривень, ще три — з обласного.

Дітям у школі буде тепло й затишно. Тут установлені металопластикові теплозбережні вікна, котельня має одразу три котли — два газові та один твердопаливний.

І хоча після зимових канікул у класи прийдуть школярі, будівництво навчального закладу не припинятиметься. З наступного року учні матимуть ще й спортзал та виробничі майстерні.

«Візьміть гриби на суп»

Таку несподівану для зимового часу пропозицію довелося почути минулої суботи в поліському райцентрі Любешів. Поміж квасолі, гарбузового насіння, пляшок з молоком, які продавщиця розмістила просто на асфальті, на власний подив побачив поліетиленовий пакетик зі свіжими зеленощами. І просила молодиця небагато: усього чотири гривні. Стримувало лише одне: попереду був довгий і багатий на переїзди день.

Гриби в середині грудня для Волині справжня дивина. Тим більше що цьогорічні осінь і літо через сушу були скупі для любителів «тихого полювання». Та на початку зими пройшло кілька дощиків, було тепло як на цю пору, і грибниці прокинулися, ніби вибачаючись за свій довгий сон. На жаль, ненадовго. Бо вже 20 грудня пішов сніжок, трохи підморозило.

Микола ЯКИМЕНКО.

Фото автора.

Відчутно додадуть заробітні плати бюджетників — на 20 відсотків

Особливість мітингу в Москві — згуртованість опозиції та лояльність поліції до протестувальників

У Росії завирувало політичне життя. Естетично величезний суботній московський мітинг не поступався українському Майдану. Сотні тисяч громадян столиці, в яких є все, крім відчуття, що вони живуть у вільній країні, прийшли з гаслами: «Геть владу!».

Невдоволення в російських людей багато, але приводом для збурювання стали минулі парламентські вибори. «Путін! Ти вкрав наші голоси!», «Чурова на нари!» (Чуров — глава Центвиборчкому), «Даєш перевибори!» — вимагали мітингувальники.

Уперше в Москві на мітинг протесту зібралося так багато людей. Головне: їх не били «демократизаторами» і не саджали в «металеві автобуси» — автозаки. За заявами організаторів, 200 000 осіб прийшли в гніві підтримати протести. Щоправда, правоохоронці твердять, що людей було не більше 60 тисяч.

Особливістю нинішнього московського мітингу стали: організованість опозиції, обивателів та лояльність поліції до мітингувальників. У величезній юрбі стояли націоналісти й комуністи, праві й ліві, лібералі, консерватори й радикали. Прапорів і білих кульок було багато, пісні, вірші, анекдоти про Путіна й Медведєва лунали не лише зі сцени, а й зусібіч.

Перед присутніми на мітингу виступили культові противники режиму Путіна, його колишні друзі та колеги. Навіть Ксенія Собчак виголосила палку промову на захист демократії. Хоча Володимир Володимирович (за чутками) доводиться їй хрещеним батьком.

Найрадикальнішим був виступ нової політичної зірки Російської Федерації Олексія Навального, котрий минулі 15 діб провів у СІЗО. Він повідомив, що «влада належить народу» і час «іти на штурм Кремля».

Телевізійний авторитет — Леонід Парфьонов — заявив, що в країні застій, а «голий торс Путіна напрочуд схожий на груди в орденах і медалях генерального секретаря Брежнєва». Екс-міністр фінансів уряду Володимира Путіна Олексій Кудрін теж виступив і зажадав перевиборів до Державної Думи.

Зі сцени також виступали екс-прем'єр Михайло Касьянов, модний журналіст Дмитро Биков, музичний критик Артем Троїцький. Вів мітинг футбольний коментатор Василь Уткін, котрий періодично кричав у юрбу власну речівку з фільму, в якому зіграв головну роль кандидата в губернатори: «Вибори, вибори, кандидати — ...».

Утім, реакції влади, як і оцінок мітингу з боку Володимира Путіна і Дмитра Медведєва, поки що немає.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Митники переказали до Держбюджету півтора мільярда гривень

Чопська митниця, поле діяльності якої припадає на всю Закарпатську область і через яку фіксуються економічні відносини з трьома країнами Євросоюзу, — одна з найпотужніших на заході України за обсягами митних оформлень та контролю експортно-імпортних, транзитних вантажів залізничним, автомобільним і авіаційним транспортом. Так, лише за 11 місяців через цю митницю експортовано товарів на суму 10,3 мільярда гривень, імпортовано — на 11,6 млрд.

За словами начальника Чопської митниці Олександра Похилька, станом на 21 грудня до Державного бюджету перераховано 1 мільярд 525 мільйонів гривень податків і зборів. А це — на півмільярда більше за минулорічний показник.

Успішне виконання фінансових завдань митниця забезпечує завдяки активній зовнішньоекономічній діяльності понад 1730 закарпатських підприємств.

Цьогорічні нововведення, зокрема, істотне зменшення кількості митних оглядів вантажів, введення в дію попереднього документального контролю, значно прискорили процес перетину вантажами кордонів.

Не менш важлива успішна реалізація процедури електронного декларування товарів для всіх бажаючих підприємств, що дозволяє застосовувати інформаційні технології на якіснішому рівні, відтепер забезпечує електронний документообіг між митницею та суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності із використанням електронного цифрового підпису, а також мінімізує людський чинник під час митного оформлення, стверджують у пресслужбі митниці.

Василь НИТКА.

ФОТОФАКТ

Мешканці Гондурасу готуються до напливу туристів у 2012 році, оскільки його пов'язують із завершенням календаря племені майя.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Сумують навіть птахи

Напередодні похорону Кім Чен Іра в Північній Кореї не припиняються жалобні заходи. У Пхеньяні, біля меморіального комплексу Кимсусан, тисячі корейців стали в чергу, щоб вклонитися своєму лідеру й скласти присягу вірності наступнику Кім Чен Ину.

Національне телебачення КНДР передає репортажі про жалобні заходи по всій країні, у тому числі — про досить незвичні: в одному з сіл на північному заході країни місцеві жителі помітили зграю з кількох десятків сорок, які в мовчанні тужать за Кім Чен Іром біля стели на згадку про його батька Кім Ір Сена.

Місцеві жителі заявили журналістам, що через якийсь час сороки, так само в мовчанні, знялися з місць і вирушили у бік Пхеньяна.

Базар неподалік Файєрстоуна — такий вигляд має пекло

РЕПОРТАЖ

Жовто-червона випалена суха земля, пропечена вологим спекотним повітрям; сильний вітер, що здіймає дрібну пилюку, присмак якої потім ще довго відчуваєш у роті. Вдихнути на повні груди — неможливо. Гадаєте, це пекло? Ні, це — місцина неподалік ліберійського містечка Файєрстоуна, що в Ліберії, де вдалося побувати кореспондентам «Голосу України».

Назва містечка, до речі, дуже влучна — в перекладі означає камінь, що горить. Таку само назву має фірма, добре відома шанувальникам «Формули-1». Її шини найчастіше використовують пілоти на перегонах. Їх виготовляють з каучуку, який добувають тут, на плантаціях, неймовірний сморід від цього виробництва розноситься на десятки кілометрів. Але мова йтиме не про елітні перегони, а про базар, що розкинувся одразу за містечком.

Ті, хто торгує тут постійно, мають місце у так званому павільйоні. На довгих кам'яних лавках розкладені в основному спеції, бульйонні кубики, а також продукти. Не дивина — побачити продавчиню, яка спить на лавці прямо між своїм крамом. Серед товарів впадають в око макарони, що продаються не кілограмами, а порціями, ретельно розділеними на маленькі кульочки. Одна порція — десь грам 50. Цього має вистачити на вечерю. Більшість з них світять кістками, тож у це почінаєш вірити. Особливо шкода дітей. Вони тут — худющі та страшенно брудні. Кажуть, їх не реєструють до п'яти років — немає сенсу. Але кілька моїх спроб поділитися з ними цукерками ледь не завершилися плачевно — голодна юрба, бачачи дармову їжу, може легко розірвати рюкзак, одяг чи навіть напасти.

Трохи далі, за павільйоном, — місце торгівлі селян. Тут продають касаву — це африканська картопля. Кажуть, смаженою вона має досить солодкий присмак, як наші цукрові буряки. До речі, для тих, хто зголоднів, підлітки її одразу смажать на олії і продають порціями. Взагалі, діти, що працюють, тут не дивина. 44 відсотки населення Ліберії віком не старші 15 років. Тому 15-річна дівчинка, яка продає смажену касаву, — це норма.

Також привозять деревне вугілля, кокоси, банани. Цікаво, що усі продукти на ринку мають одну ціну — 5 ліберійських доларів (це десь 0,07 американського долара, або 56 наших копійок). І ще можливий торг. Тобто усе тут продається фактично за безцінь. Проте, судячи з браку покупців, навіть такі гроші багатьом недоступні.

Тетяна ПАСОВА.
Ліберія.

На знімку: на базарі найбіднішими на базарі вважаються прибиральники.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПЛАНЕТА

Теракти в Нігерії

Президент Нігерії Гудлак Джонатан висловив співчуття родинам загиблих у результаті серії терактів, скоєних у день католицького Різдва. Вибухи прогриміли в столиці Нігерії Абуджі, а також у містах Джос, Гадак і Джаматуру й забрали життя сорока осіб. Найчисленніші жертви — 35 чоловік — спричинив теракт у християнській церкві Святої Терези на окраїні Абуджі.

Потім вибухи прогриміли біля церков у Джосі, в Гадаці. У Джосі загинув поліцейський. Два вибухи сталися поблизу поліцейських дільниць в Даматуру, на півночі країни. Загинули троє стражів порядку й терорист-смертник. Хвиля насильства охопила Нігерію після виборів президента, що відбулися в травні. Тоді переміг Гудлак Джонатан, котрий сповідує християнство.

Відповідальність за злочини взяло на себе радикальне ісламістське угруповання «Боко Харам», члени якого виступають за дію на території всієї країни законів шаріату.

Бігати за золотом — ми перші

П'ятикурсник Вінницького національного аграрного університету Андрій Старжинський **(на знімку)** переміг на одній з дистанцій міжнародного марафону «BIEG PO ZLOTO - 2011» («Біг за золотом»).

Відбувалися змагання у містечку Злотий Сток, по-нашому — Золотий Схил. Воно відоме у Європі як одне з найдавніших місць видобутку золота. Місцева штольня має більш ніж 1000-літню історію. У XIV—XVI століттях тут протягом року «намивали» по 150 кілограмів золота. І хоча після Другої світової війни золотовидобуток зменшився до 20 кілограмів на рік, загалом його тут видали на-гора 16 тонн. У 1961 році золотошукачі припинили роботи. Тривалий час штольня була полишена напризволяще. А в 1995-му тут з'явилася туристична траса під назвою «Золота шахта». Загалом для відвідувачів відкрито 300 кілометрів лабіринтів і підземних ходів. Найбільше вражає підземний водоспад висотою вісім метрів

і тунель з переходом на територію сусідньої Чехії. Тут створено музей. Тепер ще й організовують змагання з марафону — цьогоріч вони зібрали 300 спортсменів з багатьох країн. На дистанції п'ять кілометрів вінничанин Андрій Старжинський фінішував першим. Він кандидат у майстри спорту з легкої атлетики, дворазовий призер чемпіонату України з кросу, переможець обласних змагань. Крім золотої медалі, наш земляк отримав грошову винагороду та квиток на дводенний відпочинок в одному з розважальних клубів Польщі.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Фото автора.

Вибори у Придністров'ї

Кандидат від опозиції Придністров'я Євген Шевчук перемагає на президентських виборах у самопроголошеній республіці, **передає «Євроньюс».**

За попередніми даними, Шевчук набрав понад 76% голосів, тоді як його головного суперника Анатолія Камінського підтримали трохи більш як 20% виборців.

Миколу Ковальчука призначено головою Державної міграційної служби України. Відповідний указ Президента №1181/2011 опубліковано на сайті глави держави

На вимоги державних інспекторів праці погашено заборгованості з виплати заробітної плати на суму 587,2 мільйона гривень, *поінформував голова Державної інспекції з питань праці України Андрій ЧЕРКАСОВ*

У 2012-й — без «одноруких бандитів»

Припинити незаконну діяльність гральних закладів обіцяє влада Донецької області. Голова обласної державної адміністрації Андрій Шишацький різко розкритикував незадовільну боротьбу із цим бізнесом у містах і районах. За підрахунками керівника області, всього в регіоні діє 300 гральних залів.

«У Торезі гральних автоматів немає. Мені сказали: мовляв, це тому, що у нас «дивний» прокурор, він запевнив: «У мене гральних автоматів не буде». І справді, у місті їх немає. У Донецьку гральних автоматів понад сто. У мене запитання: чи «правильний» у Донецьку прокурор? У законі чітко написано, що в Україні заборонено гральний бізнес. Якщо в Торезі один прокурор зміг припинити його діяльність, то невже в нас в області не знайдеться десяток таких же «дивних» — у Маріуполі, Артемівську та інших містах?» — запитує А. Шишацький.

Він додав, що, за його інформацією, деякі керівники міст «кришують» гральні зали. Керівник облдержадміністрації пообіцяв, що в тих населених пунктах, де не буде ліквідовано цей бізнес, «прийматимуться рішення про звільнення із обійманих посад відповідних людей — як із органів внутрішніх справ, так і за лінією прокуратури». «У законі чітко прописано, що в Україні заборонені гральний бізнес і участь в азартних іграх. Тіньові потоки йдуть повз бюджет, руйнують родини, діти програють гроші, люди займаються злодійством. Президент України сказав, що в нас закон один для всіх. У нас повинен керувати закон», — підкреслив голова.

Покінчити із «одnорукими бандитами» влада обіцяє за лічені дні. «Почався сезон, холодно, люди і діти потягнулися до гральних залів. Наша мета — розпочати Новий рік без «одноруких бандитів», — додав керівник області. — Якщо ми не зможемо припинити сваволю у гральних автоматах, що тоді говорити про наркотики, торгівлю зброєю чи щось серйозніше».

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФОТОФАКТ

У Львові відкрито виставку «Золоті скарби зниклих цивілізацій», яка охоплює українську історію від бронзового віку (IV—I ст. до н. е.) до часів Київської Русі (XIII ст. н. е.). Тут представлено предмети побуту, ювелірні прикраси, знаряддя праці й зброю із золота, срібла та інших кольорових металів, кості й скла держав Північного Причорномор'я, Середземномор'я.

Фото УНІАН.

Наркологи знову нагадують: пити шкідливо!

Перед зимовими святами у наркологів і токсикологів уже стало доброю традицією влаштовувати публічні прийоми для преси. Щоб засоби масової інформації донесли до народу важливе послання: зловживання алкоголем шкодить здоров'ю!

Свою думку з цього «гарячливого» питання висловив учора на пресконференції в Києві й кандидат медичних наук, лікар-психіатр, нарколог Андрій Карачевський. Лікар попередив про небезпеку алкогольної залежності та розповів про її ознаки. Від цієї недуги, мовляв, ніхто не застрахований.

За словами експерта, все починається з поступової втрати контролю над кількістю випитого. А там недалеко й до звикання. Потім починаються проблеми в родині, на роботі, у взаєминах з людьми. Якщо людина, яка п'є, усвідомлює свою проблему, то часто вдається до «зарікання». Приміром, не пити до Нового року або не більше 150 грамів. «Причому, якщо зарікання вдається не порушувати, отже, алкогольна залежність відсутня», — обнадіює лікар-нарколог Андрій Карачевський.

Якщо ж залежність має місце, під час застіль спостерігаються такі явища, як «випередження кіл і тостів», тобто людина випиває більше чарок, ніж всі інші. Можливі прояви амнезії: випадання з пам'яті певних фрагментів вечірки. Слідом за цим настають «тотальні форми сп'яніння» — людина відчуває, що випила «менше, ніж хотіла, але більше, ніж могла». Ну, а якщо на ранок після бурхливих посиденьок знову тягне до чарки, то це ознака другої стадії алкоголізму. У такому разі нарколог рекомендує цілковито утриматися від спиртного.

Уживання горілки швидше спричиняє розвиток алкоголізму, ніж інші «градусні» напої, запевняє, виходячи зі свого лікарського досвіду, лікар-психіатр. Він переконаний: якщо людина, що вирішує «якщо вже пити, то пити», переходить на міцні алкогольні напої й на традиційну горілку, вона робить вибір на користь слабоумства... Ну, а цінителів тонких ароматів якісних вин, які підтримують культуру пиття і не змішують напої, щоб напитися, ця проблема не торкнеться.

Ольга ВІТЕР.

Житло будують, та його не купують

Принаймні 200 полтавців уже одержали новорічні подарунки — квартири в новому будинку на вулиці Петровського в приміському селі Щербанях. 27 із них споруджено за програмою «Доступне житло», а власниками стали молоді сім'ї, які перебували на квартирному обліку в міськвиконкомі. Вони сплатили 70 відсотків загальної вартості житла, а решту компенсувала держава. Отож ціна одного квадратного метра знизилася до 3400 гривень.

Голова Полтавської ОДА Олександр Удовиченко **(на знімку)** зазначає, що за темпами спорудження житла область перебуває на рівні минулого року: здано в експлуатацію 1380 квартир.

Однак головною проблемою, яка, на думку керівника, гальмує сьогодні розвиток галузі, є відсутність належного фінансування.

— Загалом по області на кінець року не викуплено 500 квартир (найбільше в Полтаві та Кременчуці), — сказав Олександр Удовиченко. — Отже, зрозуміло, що будівельникам за таких умов дуже тяжко, адже немає фінансового обороту, гроші заморожені.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Зростає захворюваність на кір

За три тижні грудня на кір у Львівській області захворіли 434 особи, з них 199 дітей. Нині на стаціонарному лікуванні перебуває 158 жителів Львівщини. Пік захворюваності, прогнозують медики, припаде на перші місяці нового року. Від ускладнень в обласній інфекційній лікарні помер 16-літній підліток з села Воробленичі Дрогобицького району, хоч і був щеплений. Комісія з Міністерства охорони здоров'я дійшла висновку, що причиною кору в області є низька якість вакцини, яку використовували останні 30 років. Обласна СЕС запропонувала терміново закупити нову вакцину та провести щеплення населення, а також обмежити святкування. Але більшість рекомендацій медиків не були виконані.

Богдан КУШНІР.

«Жива заметіль» на узбережжі

На чорноморському узбережжі Херсонщини закружляла «жива заметіль». Величезні зграї білих лебедів прибилися до Ягорлицької і Тендрівської заток Чорного моря замість того, щоб летіти на зимівлю у теплі краї. Науковці Чорноморського біосферного заповідника нарахували тут понад десять тисяч цих птахів! Старший науковий співробітник заповідника Дмитро Черняков зазначає, що через глобальне потепління і зміну клімату узбережжя та степи Таврії взимку перестали покидати й інші види птахів. Окрім шпаків, які перечікують тут холоди вже впродовж кількох останніх років, цьогоріч у нас залишилися і витютені — представники найкрупнішого виду диких голубів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ЦИФРА

Близько 650 мільйонів гривень

буде потрібно на будівництво та облаштування ділянки об'їзної дороги в АРК, повідомив голова Республіканського комітету Криму з транспорту та зв'язку Микола Черевков. За його словами, 2012 року планується побудувати ділянка траси Дубки—Левадки завдовжки трохи більш як вісім кілометрів.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Землю крали вантажівками

Правоохоронці порушили кримінальну справу проти розкрадачів землі з площі майже чотири тисячі квадратних метрів. Троє мешканців Хмельницького району з допомогою тракторного навантажувача та двох вантажівок зняли родючий шар і відвезли «товар» на подвір'я замовника. Такі дії, за висновками державної екологічної інспекції в області, завдали навколишньому середовищу шкоди більш як на сім тисяч гривень.

Ірина КОЗАК.

Офіцер урятував самогубцю

Старший лейтенант міліції Олексій Резник урятував дівчину, котра намагалася втопитися в холодних хвилях Чорного моря. Дільничний під час патрулювання одеських вулиць помітив, як одягнена молода жінка стрімко стрибнула у воду.

Не гаючись, Олексій пірнув у крижане море й на дні знайшов дівчину, яка не виявляла ознак життя. Міліціонер витяг її на берег і надав першу медичну допомогу. Утопленица опритомніла й розповіла, що намагалася звести рахунки з життям через сварку з коханим чоловіком.

Слів подяки за порятунок від самогубця офіцер не почув, навпаки, вона дорікала йому за те, що він втручається в її особисте життя.

Хороброго міліціонера нагородило керівництво обласної міліції — його відзначили нагородою «За відзнаку у службі» 2-го ступеня.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Розвиток алкоголізму найшвидше спричиняє вживання горілки

Діди пройшли парадом

Центральними вулицями Чернігова пройшла карнавальна хода «Мороз-парад — 2011». У ній взяли участь сотні Дідів Морозів, а також Снігуроньки, казкові новорічні персонажі. В урочистій ході були задіяні до двох тисяч учасників. На Красній площі міський голова Олександр Соколов привітав чернігівців зі святами, подякував їм за успіхи в навчанні та праці. Під загальні оплески була запалена 18-метрова ялинка-красуня. Гості новорічного свята визначили кращих Дідів Морозів та Дракона, якого «оживили» троє хлопців.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Фото автора.

«Демпінгові» ялинки розбирали покупці

Тепер розбирається міліція

Між державними лісовими господарствами країни, схоже, починається досить запекла конкурентна боротьба за ринок збуту новорічних ялинок. У хід при цьому йдуть не «найчистіші» прийоми. Скажімо, під час перевірки ялинкових базарів Херсона співробітники обласного управління лісового господарства виявили велику партію сосонок, доставлених з Миколаївської області. В «імпорті» не було б нічого поганого, якби не той факт, що в товарно-транспортних накладних на товар значилося: відпускна вартість молодих дерев — 7 гривень за штуку!

«Миколаївська область межує з Херсонської, але в нас відпускна ціна живих сосонок «стартує» від 52 гривень. Отже, і в сусідів дерева не можуть коштувати майже у вісім разів дешевше — це або демпінгова хитрість з метою захоплення ринку, або спроба ухилення від податків», — зазначає начальник управління лісового й мисливського господарства Херсонщини Віктор Тищенко.

Наразі з постачальниками наддешевих сосен розбирається міліція. Однак під час рейдів ялинковими базарами Херсона охоронці порядку відзначили й інше явище, що не менш насторожує. Чипи з інформацією про те, де зрубана ялинка або сосна, повинні фіксуватися на стовбурі дерева з «перехлесненням» на гілку, щоб їх неможливо було зняти, не пошкодивши пластикового кріплення. Натомість у багатьох випадках вони висіли на гілках як попало — на зразок новорічних іграшок. Або взагалі були звалені пригорщею на землі поряд з деревами, що продаються, — до того ж комерсанти говорили співробітникам УМВС області, що чипи в лісництвах деяких сусідніх областей їм так і віддавали. Їхню версію знову-таки доведеться перевіряти у лісгоспах-постачальниках сосонок. І якщо вона підтвердиться, комусь із директорів цих підприємств і лісничих зимові свята доведеться зустрічати не за багато накритим столом, а в значно менш приємному місці — кабінеті слідчого.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Презентували фотоальбом «Киев. Это было недавно...»

У столиці відбулася презентація авторського альбому відомого фотохудожника Володимира Фаліна «Киев. Это было недавно...». У книжку ввійшли знімки, які представляють місто від початку 1970-х до середини 1990-х років. Фотографії супроводжуються коментарями істориків. Одночасно письменник Віталій Баканов представив свою збірку коротких нарисів і есе «Забуті сторінки київського побуту», присвячену переважно післявоєнній столиці.

На знімку: фотохудожник Володимир Фалін підписує читачам екземпляр фотоальбому «Киев. Это было недавно...».

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

Кожну п'яту тонну цукру зварили на Вінниччині

Більш як 400 тисяч тонн цукру виробили нинішнього року на Вінниччині. Це майже п'ята частина (19,2%) від загальнодержавного обсягу. Загалом солодких кристалів отримали більше, ніж торік, на сорок відсотків. Таку інформацію повідомило обласне управління статистики.

Минулорічні показники перевершили на кожному з 14 працюючих підприємств. Незважаючи на низькі оптові ціни на цукор, підприємства вже реалізували більше половини продукції.

За даними статистики, на складах залишилося 176,5 тисячі тонн солодких кристалів.

Наступного року площу під буряками збираються помітно розширити — до ста тисяч гектарів. У 2012-му в області планують розпочати будівництво цукрозаводу, на якому протягом доби перероблятимуть 12 тисяч тонн коренеплодів. Підприємства такої потужності нема не тільки у нашій державі, а й на теренах СНД.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Реформа охорони здоров'я з оптимізацією лікарень

На Луганщині стартує офіційна апробація реформи охорони здоров'я. Якщо вона пройде успішно, досвід буде поширено по всій території України. Суть реформування полягає в тому, що в області з'являються так звані госпітальні округи — на 150—200 тисяч населення кожен. У такому окрузі залишиться функціонувати тільки одна центральна багатопрофільна лікарня, а решта ЦРЛ оптимізується до рівня Центрів первинної медичної допомоги та різних лікувальних установ. Крім того, буде ліквідовано колишню загальнодоступну систему спеціалізованої лікарської допомоги. З нового року потрапити на прийом до хірурга, невропатолога, дерматолога, педіатра й навіть терапевта в пілотних регіонах можна буде лише за направленням сімейних лікарів. За задумом теоретиків медичної реформи, сімейні лікарі повинні лікувати 80% хворих.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Молодих літераторів надрукує обласна рада

На Дніпропетровщині відбувся фінал обласного конкурсу молодих літераторів «Літературна надія Дніпра». В номінації «Поезія» перше місце виборола Юлія Купіч, друге — Наталя Пирогова. У номінації «Проза» перемогла Ольга Кай, друге місце — у Віталія Кривоноса. Радник голови обласної ради Микита Потураєв повідомив, що голова облради Євген Удод ініціював видання збірки творів нинішніх конкурсантів, яке буде профінансовано з обласного бюджету.

Почесні грамоти голови облради отримали організатори конкурсу — головний редактор інформаційної агенції «Міський сайт» gorod. dp. ua Ігор Латишев та заступник директора Дніпропетровської міської централізованої системи публічних бібліотек для дорослих Лариса Савран.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

На знімку: переможниці конкурсу Юлія Купіч та Наталя Пирогова.

Фото прес-служби обласної ради.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...зарплата як новорічний подарунок

На Прикарпатті погашено борги з оплати праці у Болехові, Богородчанському, Верховинському, Долинському, Коломийському, Надвірнянському, Снятинському та Тлумацькому районах, на економічно активних підприємствах Галицького району та у місті Яремче. Про це повідомила заступник начальника головного управління праці та соціального захисту населення ОДА Ярослава Ульванська. У цілому ж на Прикарпатті з березня 2010 року по листопад 2011-го заборгованість зменшилася на 6,1 млн. грн., або на 44,1 відсотка.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

...ліфти вимагають мільйонів

Для того щоб наступного року навести лад у ліфтовому господарстві Запоріжжя, потрібно 80 мільйонів гривень. За словами заступника начальника департаменту житлового господарства міськради Галини Охріменко, частина ліфтів гостро потребує модернізації та капітального ремонту, решта — заміни.

До речі, в Запоріжжі тариф на обслуговування ліфтів не переглядався вже кілька років.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

...на місці вибуху будинку відкрили меморіал

Меморіал пам'яті жертв вибуху в житловому будинку відкрито в Євпаторії. Комплекс розташований на місці завалених під'їздів. Він створений на прохання потерпілих і за рішенням міської влади, **повідомили в прес-службі кримського головкому МНС.** Застиглі фігури чоловіка, жінки й дитини обрамляє мармурова стіна червоного кольору. 27 кипарисів — символ пам'яті про 27 жертв катастрофи. Автор скульптури — член Національної спілки художників України, заслужений художник Криму Василь Василюк.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

...сміття в обмін на товари

Жителі сіл Тернопільщини мають шанс очистити свої садиби й довкілля від сміття і ще на цьому заробити. Якщо раніше вони в складчину винаймали вантажівку, аби вивезти побутові відходи десь у ліс чи у верболози на березі річки, то тепер їм пропонують зносити їх у певний пункт: пластикові пляшки, дерев'яні обрізки, ганчір'я, солому тощо. Акцію організовує Міжнародний благодійний фонд «Мій дім — моя земля», який співпрацює з підприємствами з утилізації і переробки побутових відходів. Координатори акції в області кажуть, що на цьому можна ще й заробити. Той, хто захоче стати її учасником, сплативши вступний внесок у сумі 49 гривень (можна в еквіваленті відходами), накопичуватимуть бонуси, які зможуть обміняти в магазинах на товар, взяти участь у розіграші призів. Але головне — довкілля, нарешті, очистять від сміття.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

У новорічні свята українці викидають занадто багато їжі — до 12% харчових продуктів, закуплених міським населенням, не споживається і псується. У масштабах країни до смітників потрапляє близько 470 млн. грн. Водночас, за даними Організації продовольства і сільського господарства ООН, щорічно у світі псується майже 1,3 млрд. т харчових продуктів, а це близько третини продукції, призначеної для споживання *(Український клуб аграрного бізнесу)*

Якщо вірити Мінагропроду, закупівельні ціни на пшеницю 3 класу зросли порівняно з листопадом на 2% — до 1621 грн./т, але залишаються нижче від рівня минулого року. *Гречка порівняно з 2010–м також помітно впала у ціні — закуповується у середньому по 4727 грн./т*

Поцуплена райсільгосптехніка

КОНФЛІКТ

Райсільгосптехніки скрізь уже, як мовиться, наказали довго жити. Але… у Срібному ще й досі триває багаторічна тяжба за майно підприємства, що займалося ремонтом техніки.

У 2008 році «Голос України» писав про намір голови правління ВАТ «Срібне Райагротехсервіс» Анатолія Якименка підпалити себе на знак протесту проти свавілля ділків, які без його відома реалізували приміщення, техніку підприємства. У такий спосіб останнє поплатилося в основному за взятий у лізинг трактор Т-150. Райсільгосптехніка завинила ВАТ «Національна акціонерна компанія «Украгролізинг» 125079 гривень та певні суми меншим кредиторам. Постановою Господарського суду Чернігівської області від 15 листопада 2007 р. ВАТ «Срібне Райагротехсервіс» визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Кредитори, однак, згодом підписали мирову угоду: все-таки краще відстрочити платежі, ніж зупинити роботу трудового колективу. Проте без їхнього відома ліквідатор спішно і потай продав майно боржника в сумі 371 тисяча гривень.

Слава Богу, Анатолій Федорович не вдався до крайнощів. Після виходу в «Голосі України» статті про його поневіряння Київський апеляційний господарський суд, а згодом і Вищий господарський суд України дійшли висновку, що «ліквідатором боржника було укладено значну угоду без згоди комітету ВАТ «Срібне Райагротехсервіс», а отже, неправомірно відчужено майно боржника». Верховний Суд України ухвалою від 22 січня 2009 року підтвердив цей вердикт.

«Здавалося, справедливість відновлена і трудовий колектив ВАТ «Срібне Райагротехсервіс» стає знову власником, — пише до редакції А. Якименко. — Аж ні, і, як кажуть у народі, а віз і нині там».

Річ у тім, що ТОВ «САК «ЛТД», яке 16 квітня 2008 р. купило за 101170,3 гривні 7324 квадратні метри приміщень райсільгосптехніки, вже 17 червня 2008 року (через 2 місяці!) перепродало все це СТОВ «Батьківщина». А щодо останнього Господарський суд Чернігівської області 15 червня 2011 р. не прийняв «доводи позивача щодо недобросовісності відповідача при придбанні спірного майна». Адже на той момент договір продажу ще не був визнаний недійсним.

— Ми добре знаємо, хто стоїть за «САК «ЛТД», — зазначає А. Якименко. — У ті для нас важкі дні «добродії» усе облаштували так, щоб швидко отримати великі площі ремонтної бази за сміхотворною ціною. Кримінальну справу за моїми заявами і досі розслідує міліція.

«Добросовісному покупцю», як з'ясувалося, цього було замало. ВАТ «Срібне Райагротехсервіс» свого часу заснувало ТОВ «Сільгоспсервіс» (99 відсотків статутного фонду) для обробітку орендованої землі.

— І ось виконавчий директор новоутворення Олексій Смалько, який має 1 відсоток статутного фонду, потай від акціонерів, без згоди засновників підписав із СТОВ «Батьківщина» угоду про передачу цьому господарству усього рухомого і нерухомого майна, — розповідає А. Якименко. Чоловік вирішив не опиратися новим господарям і, мабуть, у нагоду за відчутну допомогу фактично отримав солідну посаду в СТОВ «Батьківщина».

У вересні цього року Срібнянський районний суд позбавив умовно на рік волі О. Смалька.

Ось що записано у вироку щодо його особи: «*Підсудний вину визнав повністю, щиро розкаявся і пояснив, що 16 грудня 2010 року рішенням Срібнянського районного суду задоволені позовні вимоги ТОВ «Сільгоспсервіс» в особі голови ліквідаційної комісії та зобов'язано його передати голові ліквідаційної комісії ТОВ «Сільгоспсервіс» печатку та штампи ТОВ «Сільгоспсервіс», оригінал статуту ТОВ «Сільгоспсервіс», свідоцтво про державну реєстрацію ТОВ «Сільгоспсервіс», довідку про включення ТОВ «Сільгоспсервіс» до ЄДРПОУ, довідку за формою № 4-ОПП про взяття на облік в ДПІ платника податків ТОВ «Сільгоспсервіс», повідомлення про реєстрацію платника страхових внесків, оригінали бухгалтерських та господарських документів, господарські договори та первинні бухгалтерські документи. Коли рішення набрало законної сили і державний виконавець звернувся про передачу вказаних документів, він повідомив юриста СТОВ «Батьківщина», який пояснив, що все владнає. Після наступного звернення державного виконавця щодо виконання рішення суду, він знову повідомив юриста. І знову отримав відповідь, що той все владнає. Коли державний виконавець звернувся з вимогою виконати рішення суду втретє і вимога не була виконана, матеріали були передані у прокуратуру для вирішення питання про порушення кримінальної справи. Штамп, печатку та документи, зазначені в рішенні Срібнянського районного суду від 16.12.2010 року, міг передати голові ліквідаційної комісії на виконання зазначеного рішення суду, але не зробив цього. Обставин справи не оспорює*».

Товариством з обмеженою відповідальністю «Сільгоспсервіс» подано позов до СТОВ «Батьківщина» про витребування від відповідача 14 автомобілів, 3 тракторів, екскаватора, навантажувача, комбайна, фрезерувальних, токарних та інших верстатів. Загалом у переліку 52 одиниці техніки, обладнання. Суд, який відбувся 25 листопада цього року, фактично майже повністю підтримав позов. Адже відповідачі не надали документів, які підтверджували б, що вони заплатили гроші за це майно. Усупереч чинному законодавству ні в договорах, ні в актах прийняття-передачі ціни товару не зазначено! У документації «продажу» автомобілі ідентифіковані за попередніми (!) державними номерами до перереєстрації їх в 2008 році.

Як розвиватимуться подальші події щодо повернення майна колишньої райсільгосптехніки у Срібному? На це запитання, зрозуміло, важко відповісти. Бо ж і будь-який суд не дасть жодної гарантії власникам, що вони зможуть отримати повноцінні «КамАЗи», а не звичайний металобрухт.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ОТАК І ЖИВЕМО!

Придумаймо нову мрію:

У кожної мрії є одна істотна вада: збуватися швидше, ніж гадалося. Після чого настає розчарування.

«Землю селянам!» — обіцяли (чи погрожували?) більшовики. Й реалізували це гасло, як захотіли. От тільки добробуту й щастя це не принесло. Селян нагло загнули в колгоспне ярмо, а в ярмі яке щастя?

І ось на наших очах відбулося повне звільнення колгоспно-радгоспного селянства з колгоспного таки ярма, причому з повним розподілом колгоспної землі й усього реманенту для ведення селянського господарства: ферм, машинних дворів, худоби.

Отже, збулася мрія поета-пророка:

І сниться їй
той син Іван
І уродливий, і багатий,
Не одинокий,
а жонатий —
На вольній, бачиться,
бо й сам
Уже не панський,
а на волі;
Та на своїм веселім
полі
Свою таки пшеницю
жнуть,
А діточки обід несуть...

А де ж ті, уже «не панські, а на волі», що на своєму законному паї свою таки пшеницю жнуть? 95 відсотків власників земельних паїв землю свою не обробляють. Чому? Що ж сталося з красивим ідеалом: волею, родиною, працею на своїй землі? Чому ж не реалізується омріяна віками формула людського щастя? Чи вся річ у тому, що доки людство моняло з реалізацією складових щастя, сама формула набрала дещо іншого змісту, а митці не забарилися оформити її в красиву картинку: «Кожній рабині Ізаурі по фазенді!». Це вам не шароварне «свою пшеницю жнуть», це таки щось, і за нього варто змагатися! Тож українське суспільство чимдуж рвонуло до цього ідеалу, і зараз уже в цілому відомо, кому припаде по фазенді, і таких фазенд уже чимало у вільній і незалежній Україні.

Маємо й відповідь на одвічну проблему: виходить, реальна особиста свобода, власна земля й право працювати на ній автоматично не роблять людину ні багатою, ні щасливою. Отже, віковічні змагання за ці цінності були звичайною марнотою? Це питання поставило саме життя, й на нього треба відповідати. Як на мене, згадані речі не є тотожними щастю й добробуту, а лиш необхідною й разом із тим достатньою передумовою для досягнення особистого щастя й добробуту. **Ясна річ, для їх досягнення треба докласти й власних зусиль: умілої праці та дбайливого розпорядження набутими цінностями — маю на увазі не лише матеріальні надбання, а й взаєминами в сім'ї. Бо ж навіщо мільйони, якщо не для своєї сім'ї, дітей?**

Та перейдімо в суто практичну площину й спробуймо відповісти на запитання: а чи можна бути багатим, володіючи паєм у кілька гектарів? Хочу відразу уточнити: під багатством я розумію наявність власного житла, що відповідає сучасним гігієнічним нормам, пристойний одяг, якісне харчування.

Багато з моїх знайомих та родичів є власниками земельних паїв, проте розпоряджаються ними по-різному. Більшість здає пай в оренду й отримує за це певну плату, котра є доважком до пенсії або основного заробітку. І лиш мала частина, не більше ніж один-двоє зі ста, обробляють свої паї самотужки й мають з цього прибуток. Отже, сама практика життя говорить про безперспективність праці на малій ділянці? І так і ні. Пригляньмося до конкретних випадків ближче. За нагоди хочу зауважити: я не маю звички придумувати умоглядні схеми, хоча й це річ корисна, а просто роками й десятиліттями придивляюся, як живуть і господарюють живі люди й намагаюся при цьому зрозуміти, чому одні здобувають там, де інші втрачають. І ось висновки з цих спостережень: кожен жне, що посіяв; хто як дбає, так і має; ягода любить беруна, а риба — топтуна тощо. Для початку балачки ось один штрих щодо «ягідного беруна»: Катерина В. за півдня набирає пудову корзину лісових суниць, а ввечері продає їх по десять гривень за стакан, або дві таких корзини ожини. Їх не обов'язково продавати, можна лишити для власного споживання. Одна субота-неділя — і є ягоди для сім'ї на зиму, другий уїк-енд — гриби на зиму, третій — абрикоси з лісополоси, четвертий — волоські горіхи звідтіля ж, п'ятий — ліщина. Зовсім не зле, якщо ці забави на природі сумістити, наприклад, з бджолярством. Тобто, у той час, коли бджоли носять мед, пасічник з дружиною та дітьми збирає ягоди, абрикоси, заготовляє лікарські трави, ну там різну м'яту, череду, чебрець, ромашку, глід, калину, бузину, хміль, волошку, суниці, грушеві та вишневі гілочки і тощо і тощо. Усе це не працюючи, а гуляючи, але ж чай виходить смачний та корисний, навіть спогади приємні навіює, а платити за нього не треба.

Але при чому тут пай, як жити з паю? Розповідаю. Василь зі Світланою разом отримали 6 га землі. Зареєстрували фермерське господарство. З фонду підтримки фермерів отримали трактора. Перший рік засіяли поле різними зерновими, вродило близько десяти тонн. Після вирахування затрат на виробництво не лишилося, як кажуть, і на холодну воду. На другий рік посіяли трохи гречки, а ще картоплі та різної городини. Городина потребувала багато ручної праці, отож найманих робітників. Платити було нічим, тож люди працювали «на віру». Робота рухалася як мокре горить, але головна спотикачка вийшла з реалізацією. На базарі стояти Василь із Світланою не хотіли, тож частково продали на місці перекупникам, а решта пішло прахом. Виручених грошей заледве вистачило, щоб розрахуватися з робітниками. Якийсь рік спробували заробити на монокультурі — увесь пай засадили капустою. Наймали поденщиків, і знову обвал вийшов з реалізацією.

Розчарувалися в землі наші пайщики-фермери, тепер кожного можуть переконати, яка то несусвітня дурниця — працювати на землі. Якби ще дотації платили, як в Європі...

Подібних прикладів тьма, і саме про них найчастіше йдеться в ЗМІ. А от про тих, хто без галасу працює на землі й отримує з того добрі прибутки, розповідають дуже рідко. Хоча, як на мою думку, даремно. Країна опинилася в зовсім пакосній ситуації, наша справа не вгору йде, а хилиться додолу. Надія наша може полягати лише у тих людях, які можуть і створюють більше, ніж споживають, дають більше, ніж просять для себе. Проте увага політиків та ЗМІ прикута до тих, хто голосніше гукає: «Дайте».

Та все-таки, що можна мати з кількох га? Наведу кілька не придуманих прикладів.

Катерина Б. уже на пенсії. Мешкає за 70 кілометрів від Києва, саме на півдорозі від Чернігова до столиці. Чоловікові, Володимирові, до пенсії ще лишилося два роки. Мають «Жигулі». На базар їздять раз, іноді двічі на тиждень. Тримають дві корови. Молоко й молокопродукти становлять основу їхнього базарного асортименту. Майже весь товар Катерина з чоловіком поставляють на попереднє замовлення. Якщо, наприклад, сиру або сметани покупці замовляють більше, ніж можна отримати від своїх корів, тоді свіже молоко докуповують у сусідів за місцевою ціною і на домашньому сепараторі переробляють на замовлену продукцію. Відвійки йдуть поросятам. Молоко з останнього видоювання привозять не переробленим, але також, як правило, для постійних покупців. Ті самі покупці часто замовляють овочі, яйця, іноді кролика, сала, а то й домашньої ковбаси чи кров'янки. За дві-три години Катерина з чоловіком усе привезене реалізовують. Тижнева виручка становить дві-три тисячі гривень.

Оксана і Роман Ж. мешкають у віддаленому гірському селі. До Чернівців близько 50 кілометрів гірської дороги. Господарюють на двох батьківських паях, разом 2,90 га малородючої землі. Торік на 1 га була пшениця, вродило приблизно 30 центнерів. За оранку заплатили 150 гривень, сіяли вручну, насіння своє, щоб збільшити врожай, купили чотири мішки міндобрив (200 грн.), комбайнування коштувало 400 грн. плюс 10 літрів солярки. 0,95 га зайнято під кормовими травами (конюшина, люцерна), тут оранка проводиться раз на три роки. 0,30 га під кукурудзою, 0,40 га під картоплею. Кілька соток, точно не рахували, під різною городиною, суницями тощо. Близько десяти добрих яблунь та груш, шість горіхів. Горіхів торік продали на тисячу гривень, а за садовину окремо не рахували.

Тримають дві корови, 10 000 літрів молока на рік, продають переробленим на сметану та будз. З

Хто не вагався, той буде з хлібом

ВРОЖАЙ

Попри те, що восени на Волині випало на дві третини опадів менш як зазвичай, область без хліба не залишиться. Свідченням того є нещодавні дослідження стану посівів.

Майже на 67 відсотках вони перебувають у доброму стані і лише на 6 — рослини слабкі та зріджені. Добре і те, зважаючи на вкрай засушливий вересень. У господарствах здебільшого не відкладали сівбу на сприятливіший період, а виконували роботи у звичному ритмі. Як показав час, саме на цих площах пшениця, ячмінь і жито перебувають у найкращому стані.

Позитивну роль відіграли й сучасні технології, які дають змогу за один прохід провести оранку, культивацію і сівбу. Втрати вологи при цьому мінімальні. Саме так роблять у господарстві «П'ятидні» Володимир-Волинського району, яке очолює Валерій Діброва. Майже вся озима пшениця і ячмінь, а під ними тут зайнято 3350 гектарів, перебувають у доброму стані, пройшли фазу кущення. Добре послугувала на майбутній врожай і тепла погода. Вегетація не припинялася до минулого тижня. А щедрі дощі двох останніх декад року додали аграріям ще більше віри і оптимізму: в зиму поля входять із непоганими запасами вологи.

ДОВІДКОВО

На Волині озимі на зерно посіяно на 158,6 тисячі гектарів, що на 6,5 тисячі більше, ніж у попередньому році.

До речі, за даними Волинського гідрометеоцентру, листопад 2011 року видався найбільш засушливим за весь період спостережень. В області за норми 43 міліметри випало лише 5 міліметрів опадів. Скупим на дощ був і вересень — 15 міліметрів (норма 55).

Інженер-агрометеоролог Волинського гідрометеоцентру Тамара Рудак вважає: оскільки січень і грудень очікуються відносно теплими, без сильних морозів, то посіви зернових повинні перезимувати без значних втрат.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Сила глибинки у кооперації

ПЕРСПЕКТИВА

У поле зору учасників дискусії в Мінагрополітики потрапили особисті селянські господарства (ОСГ). Під час прес-конференції «Роль бізнесу та міжнародних неприбуткових організацій в розвитку українського села», власне кажучи, і йшлося про шляхи спільного вирішення проблем таких господарств благодійними організаціями, підприємцями та органами державної влади.

За словами директора Департаменту науково-освітнього забезпечення агропромислового виробництва та розвитку сільських територій Ірини Синявської, наступний рік оголошено роком кооперації. Для України це можливість зробити прорив у національній стратегії розвитку сільських територій. На практиці це можна здійснити, якщо буде об'єднано зусилля держави в особі Мінагрополітики, аграрного бізнесу в особі сільгосптоваровиробників та міжнародних організацій, які ініціюють проекти, спрямовані на збільшення доходів селян, підвищення продуктивності виробництва і розвитку партнерства з метою підтримки дрібних сільгосптоваровиробників.

Адже значна частина продукції тваринництва, насамперед молока і м'яса, плодоовочевої продукції виробляється в особистих селянських господарствах. Зокрема, частка населення, зайнятого вирощуванням плодів та ягід, становить близько 80 відсотків. А обсяги продукції, що надходить від ОСГ на переробку, вражають: близько 80 відсотків по м'ясу великої рогатої худоби, 60 відсотків по молоку. Така діяльність дає змогу більшості сільських жителів отримати певний додатковий, якщо не єдиний дохід. Але дрібнотоварна структура виробництва, низький рівень технології мало сприяють підвищенню прибутків і негативно впливають на якість продукції. Розв'язати ці проблеми — непросте завдання. Але його вирішення також лежить і у площині інтересів Міністерства аграрної політики та продовольства, очільники якого заявляли про необхідність зростити кількість виробленого молока та забезпечити внутрішні потреби у цьому стратегічному продукті.

«Загалом на розвиток молочного господарства наступного року буде спрямовано понад два мільярди гривень. Завдання Мінагрополітики — зробити цю справу на всіх рівнях і у всіх формах більш привабливою і менш трудомісткою», — обіцяють чиновники від АПК.

Бізнес також зацікавлений у кінцевому результаті. Так, за фінансової допомоги однієї з іноземних компаній, що контролює кілька молокопереробних підприємств в Україні, вже відкрито 24 сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи.

Загальний обсяг інвестицій (включаючи навчальну ферму, що створюється на Дніпропетровщині) сягнув 31,1 мільйона гривень. Уже 2 359 індивідуальних господарств здають молоко в кооперативи. А 30 відсотків сировини, що надходить на переробне підприємство компанії на Херсонщині, — саме з таких кооперативів.

Галина СТЕБЛИК.

чи можна стати багатим, володіючи паєм у кілька гектарів?

одного літра молока продукції виходить на 8—10 гривень. Торік було двоє телят, теличку лишили собі на заміну, а 6-тижневого бичка продали за 1500 гривень. 2 свиней, з них одна свиноматка, опорос 9 поросят, 6-тижневі пішли по 450 гривень. Ще мають двох коней для плужка. Оксана працює в Чернівцях через три доби на четверту, зарплата 1500 гривень, Роман автомеханіком на СТО, в середньому 4000 гривень на місяць. На запитання, чи хотіли б мати більше землі, Оксана відповіла, що більше землі обробляти немає сили й часу. А якби паю й зовсім не було, то це мало що змінило б в їхньому житті. Землі толокує навкруги багато, а прибуток виходить з того, «до чого руки прикладеш».

Ось так, для прикладу, живуть «з двох гектарів» у віддалених селах. Прикладів таких можна наводити тисячі.

Хочу наголосити ось на чому. За рік невдаха Василь мав прибуток в десятки й сотні разів менший, ніж Катерина з Володимиром або Оксана з Романом. Але в розрахунку на затрачені робочі години в рази більший. І тут жодних парадоксів. Пропоную трохи арифметики. На вирощування 6 га ячменю фермер Василь затратив три робочі дні: 1 — оранка, 1 — посів, 1 — комбайнування. В результаті отримав 10 тонн ячменю. 6 тонн пішло на відшкодування затрат, чотири — чистий прибуток. Вийшло чотири тисячі гривень на три дні роботи. Про такі прибутки ні Катерина, ні Оксана навіть не мріють, а тому працюють не три дні на рік, а не менш як триста. Скільки часу Василь з Світланою затратили на вирощування овочів, рахувати немає сенсу, оскільки та робота не була доведена до кінця, до реалізації.

Щоб не розганяти текст до безрозмірного, я не згадую, скільки на сотці землі можна виростити троянд, хризантем, суниць, малини, кропу, щавлю, розсади тощо. Після десятиліть спостережень я дійшов висновку, що праця на землі дає приблизно такий же заробіток, що й висококваліфікована праця в інших галузях або приватне заробітчанство. Тобто прибуток дає не земля, а раціональна праця на ній. Перевага самостійного господарювання в тому, що тут кожен сам собі господар, але у цьому ж і його недолік. По-перше, не кожному дано бути господарем, по-друге, тут навіть не проглядаються перспективи кар'єрного зростання, по-третє, самостійний господар зовсім незахищений від несподіванок, по-четверте, дома не платять ні лікарняного, ні за посаду, розряд та вислугу.

І ОСЬ ВИСНОВОК:

щоб мати з кількох га надійний достаток — житло, одяг, якісне харчування, пристойне авто — треба постійно й наполегливо працювати. Разом із членами сім'ї. Коли комусь цього для щастя мало, коли хтось хоче більшого або просто іншого, той повинен випускати з рук заступ та коров'ячий хвіст й брати до рук інші інструменти.

Микола ДИВАК.
Фото автора.

ЗЕМЛЯ

Без кадастрового номера — нікуди

Верховна Рада минулого тижня ухвалила законопроект «Про внесення змін до розділу X «Перехідні положення» Земельного кодексу України щодо заборони на відчуження та зміну цільового призначення земель сільськогосподарського призначення».

Отож документом до 1 січня 2013 року забороняється внесення права на земельну частку (пай) до статутних фондів господарських товариств.

Також до цієї дати не допускається:

а) купівля-продаж земельних ділянок сільгосппризначення державної та комунальної власності, крім вилучення (викупу) їх для суспільних потреб;

б) купівля-продаж або відчуження в інший спосіб ділянок і зміна цільового призначення (використання) наділів, які перебувають у власності громадян та юридичних осіб для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, ділянок, виділених в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) для ведення особистого селянського господарства, а також земельних часток (паїв), крім передачі їх у спадщину, обміну ділянки на іншу відповідно до закону та вилучення (викупу) земельних ділянок для суспільних потреб.

А купівля-продаж або іншим способом відчуження земельних ділянок та земельних часток (паїв), визначених підпунктами «а» та «б», запроваджується за умови набрання чинності закону України про ринок земель, але не раніше 1 січня 2013 року.

Обґрунтовуючи необхідність прийняття зазначеного законопроекту, голова Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Григорій Калетнік зазначив: «Закон України «Про Державний земельний кадастр» та нова редакція Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» наберуть чинності у 2013 році... Більше того, виходячи з норм Регламенту, прийнятий в першому читанні за основу проект закону про ринок земель до 1 січня 2012 року не може бути доопрацьований і прийнятий в цілому як закон». Але, за словами Григорія Калетника, «з 1 січня виникне питання визначення на законодавчому рівні конкретної дати зняття мораторію». Її відсутність «у сучасних умовах існування різних технологій і схем неодмінно призведе до різного роду маніпуляцій та довільних тлумачень». Тому, задля уникнення різночитань, «момент зняття мораторію доцільно установити в прив'язці не до строку набрання чинності законами про ринок земель та про Державний земельний кадастр, а до конкретної дати»...

Парламент також ухвалив ще один документ, що стосується земельних відносин. У другому читанні та в цілому прийнято законопроект, за яким не можна віддати землю в заставу без присвоєння кадастрового номера. Наявність такого номера є також необхідною умовою укладання угоди про іпотеку. Зроблено це, щоб захистити передусім банківські установи від протиправних дій. Адже один з найпоширеніших нині ризиків із земельними ресурсами в банківському секторі — передача у заставу позичальниками земельних ділянок, які не наділені правом власності або користування. Також чимало випадків, коли оформляється кредит на наділ, якого не існує в натурі.

З документами знайомилася Галина КВІТКА.

На кінець грудня орендарі Херсонщини сплатили власникам земельних паїв понад 222,4 мільйона гривень, що на 5,6 мільйона більше, ніж торік. Сума виплат за договорами оренди збільшилася за рахунок підвищення розміру орендної плати, *повідомляє прес–служба Державного агентства земельних ресурсів України*

Пролив кров за рідний завод

Директора Херсонського машинобудівного заводу побили за солідарність із пікетувальниками, котрі вимагають від влади допомоги у відродженні підприємства

Штурмувати будівлю Херсонської обласної державної адміністрації готові робітники місцевого машинобудівного заводу. Незважаючи на судову заборону, вони вже понад тиждень пікетують «Білий дім», вимагаючи від влади виконати обіцянку з фінансування програми виробництва комбайнів на базі ХМЗ. Однак пристрасті загострилися після того, як буквально за сотню метрів від офісу Херсонської облдержадміністрації невідомі по-звірячому побили директора підприємства Віктора Слободянюка, котрий цілком підтримав пікетувальників. У потерпілого, на голову якого наклали півдесятка швів, та й у його однодумців також, є серйозні підстави підозрювати, що до організації нападу могли бути причетні можновладці, які поставили мету залякати трудовий колектив (про це — далі). Однак учасники акції протесту мають намір стояти до останнього. Вони доклали максимум зусиль, щоб їх лідеру дали слово на сесії обласної ради, і обіцяють особисто відвідати кабінети чиновників, якщо ті не виходять до них на площу Свободи.

Розправа в парку

— Після декількох днів пікетування мені зателефонував високопоставлений чиновник обласної державної адміністрації і в телефонній бесіді сказав дослівно таке: «Ти закінчиш дуже хреново і за все відповідатимеш». Близько третьої години пополудні того самого дня одержую на свій мобільний з невідомого номера СМС-повідомлення: «Не хочеш по-хорошому, буде по-поганому». Майже о дев'ятій годині вечора поставив машину на стоянку і йшов додому через парк імені Ленінського комсомолу неподалік від облдержадміністрації. Одержав ззаду удар по голові якимось важким предметом, упав, але зумів підвестися і ударив у відповідь. Потім удари з різних боків посипалися градом, і я знепритомнів. Коли отямився, виявив, що мобільний телефон і гаманець цілі й на місці, отож на пограбування це не схоже, — розповідає директор ТОВ НВП «Херсонський машинобудівний завод» Віктор Слободянюк. — Уважаю те, що сталося, логічним продовженням невдалих спроб налагодити діалог з головою обласної державної адміністрації Миколою Костяком. Три місяці поспіль я домагався можливості потрапити до нього на прийом і як керівник стратегічного для України підприємства, і як приватна особа. Однак Микола Михайлович так жодного разу мене і не прийняв. Коли мені дали три хвилини виступити на сесії облради, я з трибуни про це згадав, але присутній у залі голова ОДА ніяк на мої слова не відреагував — тільки промовчав.

Директор машинобудівного заводу заявив про напад у міліцію. Після огляду місця події детективи відшукали поруч із ним будівельні рукавички, забруднені кров'ю — не виключено, що в них був один з нападників. Які-небудь прикмети злочинців потерпілий назвати не може, оскільки після першого удару його очі залило кров'ю з розбитої голови, і він уже нічого не бачив, відмахуючись від кривдників «наосліп». Хоча багато хто з комбайнобудівників упевнений: їх директора мали намір убити і припинили розправу тільки тому, що в сутінках вважали людину, яка знепритомніла, уже мертвою.

«Грошей не дамо»

У Суворівському РВ УМВС Херсона порушили кримінальну справу за статтею КК про хуліганство, однак відкритим залишається питання про причетність або непричетність до злочину одного з держслужбовців Херсонської обласної державної адміністрації. На зв'язок з журналістами цей чиновник не виходить, отож автор цих рядків на прес-конференції попросив прокоментувати ситуацію голову ОДА Миколу Костяка. Втім, він не підтвердив і не спростував скандальну версію.

— Через таке ми відлякуємо інвесторів, — визнав Микола Костяк. — Але тільки слідство і суд можуть назвати людину винною у скоєнні злочину. Якщо мій підлеглий винен — нехай відповідає. А щодо фінансування випуску комбайнів, можу сказати, що нинішньому власникові підприємства на це грошей не дадуть. Він не зумів довести, що зможе розпорядитися ними як належить.

Шоу на прес–конференції

На підставі чого голова Херсонської ОДА дійшов такого висновку, залишається лише здогадуватися. Однак на тій самій прес-конференції журналісти стали очевидцями справжнього шоу — до зали, де тривала зустріч, увірвалися десяток чоловіків і жінок, які від імені працівників машинобудівного заводу почали щиро дякувати Миколі Костяку за допомогу підприємству й обвинувачувати його керівництво... у торгівлі зернозбиральними агрегатами білоруського виробництва. Але репортери одразу взялися розпитувати візитерів, і з'ясувалося, що вони на ХМЗ... давно не працюють, бо звільнені за скороченням штатів. Мотиви їхньої симпатії до голови облдержадміністрації залишилися за кадром, хоча можна припустити, що група підтримки просто сподівалася за допомогою чиновника одержати назад свою роботу. Втім, це й так можливо — у тому разі, якщо нормально почне працювати саме підприємство.

Директор ХМЗ Віктор Слободянюк прийшов до Херсонської облдержадміністрації після нападу на нього.

Фото Дмитра КУЛАКОВА.

НАША ДОВІДКА

Згідно з експертними оцінками, для модернізації парку сільгосптехніки аграріям України щорічно потрібно до семи тисяч нових комбайнів. Херсонський машинобудівний завод може забезпечити випуск близько 1,5 тисячі універсальних вітчизняних агрегатів «Скіф» різних модифікацій. Однак для цього необхідно на три чверті обновити верстатний парк, успадкований ще від СРСР, і збільшити чисельність трудового колективу ХМЗ з нинішніх 680 щонайменше до півтори тисячі людей. Утім, у радянські роки кількість працюючих на комбайнобудівному підприємстві Херсона доходила до дванадцяти тисяч, а частина його продукції імпортувалася в кілька десятків країн світу — від Чехословаччини до В'єтнаму.

За «неповороткість» рятувальників розплачуємося життями

На Херсонщині з її безліччю річок, озер і сотнями кілометрів морського узбережжя не рибалить тільки ледачий. Однак навіть у сезон штормів необережні до нерозсудливості рибалки-любителі виходять на воду в суденцях без моторів, засобів екстреного зв'язку з берегом і навіть без рятувальних жилетів, перетворюючи виловлювання пари «хвостів» на юшку на експеримент із виживання.

Днями під час такого імпровізованого «експерименту» пропали безвісти двоє жителів села Стара Збур'ївка Голопристанського району: чоловіки вийшли порибалити у весловому дерев'яному човні, а надвечір його знайшли в лимані Збур'ївський Кут, він перекинувся. Поруч плавала куртка одного з пасажирів — очевидно, він скинув її, намагаючись доплисти до суходолу. Однак нині вода така холодна, що навіть декількох хвилин перебування в ній вистачить для загибелі від переохолодження. Тому жодних ілюзій щодо долі селян влада не має і вже вислала водолазів для пошуку тіл.

За даними управління МНС Херсонщини, лише нинішнього року на території області потонули понад півсотні рибалок і відпочивальників, а ще вісьмох дітей і дорослих удалося врятувати. На одного врятованого припадає понад шість загиблих. Співвідношення живих і мертвих, звичайно, не на користь співробітників МНС, і на те є свої причини. Оснащені необхідною технікою рятувальних станцій на морських курортах й у «прісноводних» зонах відпочинку в області практично не залишилося — їх замінили «постами».

Місію колишніх рятувальників тепер виконують ті самі підрозділи МНС України. Однак далеко не кожне районне управління цього відомства в нас має хоча б моторного човна, не кажучи вже про таку «розкіш», як швидкісний катер, який дає змогу вмить дістатися до того місця, де стався нещасний випадок, і без зволікання розпочати пошуки потопельника або потопельників. Але ж у такій ситуації навіть хвилина зволікання — це питання життя і смерті. Про «ахове» становище з порятунком людей на воді і херсонські ЗМІ, і влада кажуть не перший рік, однак ситуація не змінюється. З інтервалом у рік-два змінюються лише керівники регіонального управління МНС.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Обіцяють воду не тільки в музеї

За особистої ініціативи міського голови Володимира Сальдо і трудового колективу міськводоканалу у Херсоні створюють Музей води. Для нього вже виділили приміщення на другому поверсі будинку виробничого управління водоканалізаційного господарства, що на площі Юрія Тутушкіна (нині їх ремонтують), та й збір експонатів уже розпочався. Водоканалу в грудні виповнюється 125 років, тож багато пов'язаних з його історією експонатів можна вважати раритетними. Сторічні архівні документи, ковані люки для колодязів водогону та крани з ремісницьких майстерень займуть своє почесне місце у вітринах музею. Його відвідування хочуть зробити безплатним.

Організатори Музею води бідкаються, що ніяк не можуть прикрасити колекцію фотографією засновника міськводоканалу — прогресивного комерсанта Дмитра Пастухова. У їхньому розпорядженні є аж два старовинні знімки із підписом російською мовою «Д. А. Пастухов», однак на них зображені абсолютно різні люди. Тож керівництво КП ВУВКГ вже звернулося до експертів Херсонського краєзнавчого музею за їхнім авторитетним висновком: чий саме знімок є зображенням власника першого в місті водогону? Коли розгадають цю загадку і остаточно завершать систематизацію експонатів, відкриють вільний доступ до музею — за планами, наприкінці наступного року. До речі, в той самий час херсонцям зі «спальних» мікрорайонів обіцяють налагодити цілодобове постачання питної води. А це для городян стане набагато радіснішою подією, аніж споглядання музейної колекції.

ЦИФРА

30 тисяч

маленьких глядачів із Херсона та області потраплять до новорічної казки завдяки обласному академічному театру імені М. Куліша. Цього року їх навіть дві: «Морозко» та «Новорічна подорож у країну чудес». Щодня даватимуть дві-три вистави, а до 9 січня покажуть 37.

Заробітчан більше не беруть у донори

Обласна станція переливання крові Херсона практично перестала приймати донорів «з вулиці». Якщо раніше не дуже заможні городяни могли заробити — зайти сюди та здати дозу в 450 мілілітрів крові за 75 гривень, то тепер медики погоджуються їх прийняти тільки в крайньому разі. Коли терміново потрібна кров певної групи й резус-фактора.

— Епідемічна ситуація на півдні України складна — через великий ризик зараження на ВІЛ-інфекцію, сифіліс, гепатит кров доводиться тестувати і витримувати в карантині. А на таку перевірку й всі карантинні процедури йде 180 днів і приблизно п'ятсот гривень, — розповідає виконувач обов'язків головного лікаря обласної станції переливання крові Херсона Володимир Нечай. — Ми просто не можемо дозволити собі співробітництво з «сумнівними» донорами, які не піклуються про своє здоров'я, а на пункти здавання крові приходять просто тому, що виникла потреба у грошах. Тож у місті створили власний банк даних на постійних, добре перевірених донорів, яких у ньому налічується понад тисячу чоловік.

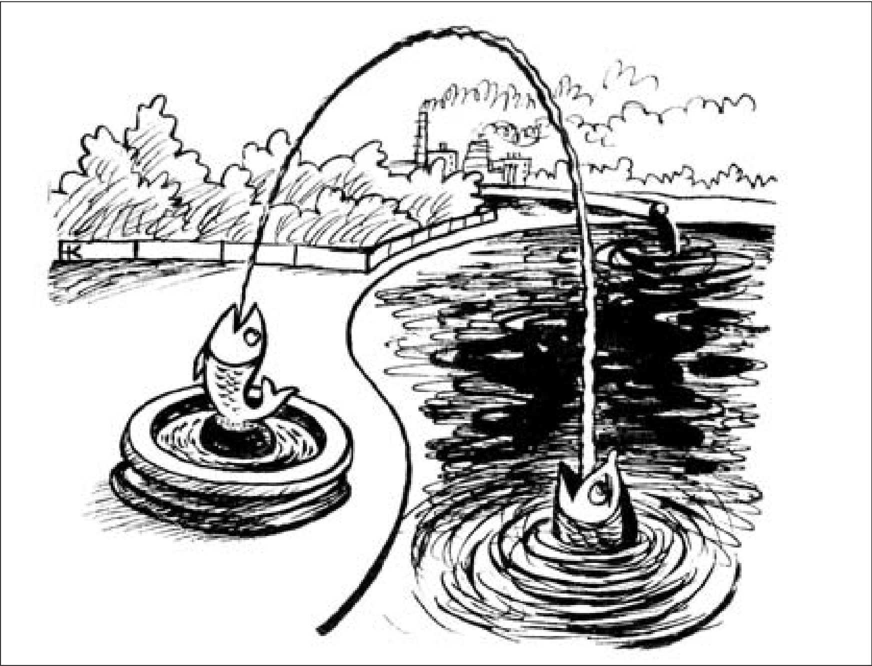
Тепер щоранку на станції переливання вивчають заявки медичних установ, і залежно від попиту телефоном викликають донорів на здавання необхідної кількості крові певної групи. Щодня тут приймають від 40 до 60 донорів.

Сторінку підготував Сергій ЯНОВСЬКИЙ

Через відсутність об'їзних шляхів Запоріжжя може чекати екологічний колапс

ТРАНСПОРТ

За приблизними підрахунками, через Запоріжжя щодоби проїжджає близько тисячі великовагових автомашин. Міська влада перекрила для них центральний проспект Леніна, спрямувавши потік вантажівок на Набережну магістраль та повз промисловий майданчик. Але, так чи інакше, вся ця маса транспорту рухається через греблю Дніпрогесу або два мости Преображенського, що сполучають лівобережну частину Запоріжжя з островом Хортиця та правим берегом Дніпра. На жаль, і гребля, і мости вже не можуть впоратися з таким навантаженням. Як результат — утворення заторів. Вихлопні гази машин огортають прибережну частину міста та заповідну Хортицю, серйозно шкодять природі та здоров'ю людей...

Хотіли, та перехотіли

На рахунку міської екологічної організації «Оберіг» чимало заходів, спрямованих на захист природного середовища Запоріжжя. Не перший рік вона опікується й проблемами Хортиці. Багато разів активісти організовували «генеральне» прибирання острова. В одній із таких акцій, яку проводили навесні цього року, взяли участь близько півтисячі волонтерів, до них навіть приєднався міський голова Запоріжжя Олександр Сін. Екологи впевнені: сміття — це ворог заповідника, але найбільша його біда — безперервний потік великовагового автотранспорту.

— Свого часу міськрада ввела обмеження на рух вантажівок через Хортицю, — каже керівник «Оберегу» Михайло Криволапов. — Удень вони не повинні були сюди заїжджати. Але це рішення залишилося лише благим наміром...

Справді, у травні 2010 року депутати Запорізької міськради заборонили рух транспорту вагою понад 4,5 тонни мостами Преображенського та греблею Дніпрогесу з 7-ї години ранку до 9-ї вечора. Планувалося, що вдень вантажівки стоятимуть на спеціальних накопичувальних майданчиках за межами обласного центру. Відбулися переговори з представниками влади Запорізького та Вільнянського районів про виділення ділянок землі під такі майданчики. Обладнати їх мали вже до 1 вересня 2010 року. Однак минули літо, осінь, зима, а рух вантажівок мостами в денний час так і не перекрили.

Чому? Як з'ясувалося, в тому-таки 2010 році було вирішено накопичувальні майданчики не будувати через... недоцільність. Влада районів ділянки під них не виділила. До того ж, за підрахунками, вартість обладнання лише одного майданчика для відстою автотранспорту сягає чверті мільйона гривень. Таких великих грошей у Запоріжжі просто не знайшли. А може, й не шукали, мовляв, споруджуються нові мостові переходи через Дніпро, їх рано чи пізно введуть в експлуатацію, вони й знімуть усі транспортні проблеми.

— Це неправильний підхід, рішення депутатів обов'язково треба виконати, інакше місто може чекати екологічна катастрофа, — вважає колишній міський голова Запоріжжя, а нині депутат міськради Євген Карташов. — Нові мости не розв'язують проблеми, режим обмеження руху все одно потрібен.

Мости поглиблять проблему?

У Запоріжжі сьогодні навряд чи хтось відповість на запитання, як конкретно вплине на екологічне становище введення в експлуатацію нових мостів, адже траса для місцевого і транзитного транспорту все одно проходитиме через місто. Чи не стане Запоріжжю й, зокрема, Хортиці ще гірше, бо магістраль, що споруджується, за технічними характеристиками матиме пропускну спроможність 65 тисяч автомашин на добу? А це в декілька разів більше, ніж нині. Дехто з чиновників вважає, що заповідній Хортиці тотальне забруднення шкідливими речовинами, що містяться у вихлопних газах, не загрожує, оскільки нова траса «прив'язана» до вже наявної шляхової розв'язки та до залізниці.

Проте з цим аргументом згодні далеко не всі.

Протягом останніх років у Запоріжжі щодо доцільності спорудження мостових переходів відбулися десятки громадських слухань і обговорень, в яких узяли участь екологи, медики, інженери. Думки давно розділилися. Одні кажуть, що нові мости вкрай необхідні, вони дадуть змогу мешканцям правобережної частини міста без проблем дістатися на роботу (основні підприємства Запоріжжя розташовані на лівому березі Дніпра). Інші стверджують: мости заподіють серйозної шкоди екології, бо кількість транспорту набагато зросте.

Згідно з розрахунками громадських екологів, дві третини автомашин, що помчать новою магістраллю, будуть транзитні.

— Ще кілька років тому ми намагалися донести до чиновників думку, що розпочинати спорудження мостів можна лише одночасно з будівництвом окружної дороги, — зауважує лідер громадської організації «Дочки Землі» Марина Чернишова.

Не слід забувати також про те, що, крім мостів, неминуче доведеться влаштовувати й великі транспортні розв'язки. Причому фактично в центрі міста, неподалік від житлових будинків та головного пляжу. До такої значної кількості промислових підприємств, які тут димлять удень і вночі, тільки й не вистачає, що потужної автомагістралі в самому серці Запоріжжя!

Бажання є, але грошей катма

Для того, щоб звільнити місто від транзитних та важких автомобілів, потрібні об'їзні шляхи — з обох боків Запоріжжя.

— Наше місто має стати головним транспортним центром Південного Сходу України, — стверджує міський голова Олександр Сін. — Якщо обабіч пролягуть об'їзні шляхи, ними автоматично піде більшість автомашин на Крим, Донбас, Херсон і Дніпропетровськ. А це — інвестиції, створення інфраструктури, не кажучи вже про економію коштів на ремонт міських доріг та про збереження здоров'я запоріжців, які нарешті перестануть дихати вихлопними газами вантажівок.

Сьогодні в Запоріжжі вивчають можливість будівництва двох додаткових мостових переходів через Дніпро — з південного та північного боків греблі Дніпрогесу. Про це повідомив директор комунального підприємства «Запорізька міська інвестиційна агенція» Роман Таран на І Головному саміті інфраструктури та нерухомості міст України, що пройшов у Києві на початку грудня. За словами Романа Тарана, в Запоріжжі нині планують підготувати хоча б передпроектну документацію цих двох мостів.

Один із них — Північний. Шестисмуговий перехід через Дніпро має з Осипенківського мікрорайону в обхід селища Сонячне перетнути водосховище імені Леніна й вийти на правий берег. Про його необхідність запорізькі чиновники кажуть давно й навіть внесли його до Генерального плану розвитку міста. А нещодавно в результаті переговорів секретаря Запорізької міськради Володимира Кальцева з групою польсько-італійських інвесторів бажання спорудити міст нібито вже перейшло у стадію реальних намірів. Було створено спільну робочу групу та підписано угоду про співробітництво.

Ще один проект — спорудження Південного мосту. Про нього у Запоріжжі подейкують теж не перший рік. За планом він має від траси Харків—Сімферополь пройти через селище Балабине, перетнути Дніпро нижче Хортиці й вийти на село Розумівка. Прихильник ідеї першочергового спорудження саме цього мосту — Олександр Сін. Проте він дуже обережно висловлюється про залучення інвесторів, зауваживши лише, що «проїзд новим мостом слід зробити повністю платним».

Обидва чиновники — і Володимир Кальцев, і Олександр Сін — наполягають на тому, що саме їхній проект варто реалізувати насамперед. А за оцінкою директора комунального підприємства «Запорізька міська інвестиційна агенція» Романа Тарана, для спорудження кожного мостового переходу знадобиться приблизно стільки ж грошей, як на будівництво нового мосту через Хортицю, що нині ведеться.

— Думаю, якщо цей коштує вже понад півмільярда доларів, то Південний і Північний стануть у стільки ж, — зауважує Роман Таран.

Утім, сьогодні все це тільки прожекти. Адже депутати не змогли знайти грошей навіть на складання проектної документації та технічне обґрунтування для Кабінету Міністрів. Хто фінансуватиме життєво важливі транспортні артерії, поки що теж невідомо: крім інвесторів, левову частку коштів має дати держава. Та чи дасть? Маючи перед своїми очима гіркий досвід мостового довгобуду, запоріжці не надто вірять, що наміри міської влади в недалекому майбутньому буде втілено в реальність.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

ФАКТ

Сьогодні Запоріжжя не має об'їзної дороги, на відміну від сусідніх міст — Дніпропетровська та Донецька. Усі транзитні автомобілі йдуть через центральну частину. Відсутність обхідних магістралей призводить до перенасичення Запоріжжя місцевим та транзитним транспортом. А це чимала порція шкідливих викидів, загублена природа, підірване здоров'я городян.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...їсти, з'ясовується, бажано не завжди

Чи дотримуються вимог законів України «Про охорону дитинства», «Про дитяче харчування», перевіряли працівники прокуратури Рівненщини за участі фахівців контролюючих органів. З'ясувалося, через недофінансування з місцевих бюджетів лікувальних, дошкільних, загальноосвітніх та інших дитячих закладів області їх вихованці та учні не забезпечуються харчуванням згідно з нормами, що затверджені постановою №1591 Кабміну від 22 листопада 2004 року. В меню дітлахів переважають дешеві, низькосортні або й навіть заборонені для вживання продукти.

Установлені норми харчування виконуються на 80—100 відсотків лише у загальноосвітніх навчальних закладах міста Кузнецовська, Сарненського, Володимирецького, Дубровицького, Рокитнівського, Зарічненського районів, тобто тих, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС. Вартість харчування тут від 11,29 до 13,79 гривні на день, залежно від вікової категорії учнів. А ось у Гощанському і Демидівському районах вартість харчування для одного учня 1—4 класу — 1,5 гривні на день, у Костопільському районі та Рівному — 2, Радивилівському — 2,4, Рівненському — 2,6 гривні. Відтак асортимент шкільних обідів обмежений і складається переважно з овочевих, борошняних, круп'яних страв.

Тому міськрайпрокурори області внесли в органи влади, місцевого самоврядування та заклади освіти вісімнадцять подань з вимогами усунути порушення та вжити заходів щодо належного фінансування і забезпечення повноцінного харчування учнів.

Ольга КРОТ,
старший радник юстиції, старший помічник прокурора Рівненської області з питань захисту прав і свобод дітей.

...врятували вагітну жінку, обгорілу на 70 відсотків

Справжнім дивом можна назвати порятунок вагітної жінки, яка одержала опіки 70 відсотків тіла. Пацієнтка другий місяць перебуває на лікуванні в реанімаційному відділенні обласної лікарні імені Мечникова в Дніпропетровську.

Щоб помститися чоловікові за образу, вона пішла на крайній крок — облила себе бензином, а потім піднесла сірник... У результаті — опік усього тіла, більш як 70 відсотків — глибокі опіки III ступеня. Матір шістьох дітей була на п'ятому місяці вагітності.

З перших хвилин пацієнтку під особливий контроль узяла місцева влада й забезпечила медикаментами на рівні сучасних стандартів. На лікування багатодітної мами вже витрачено більш як 120 тисяч гривень.

Коли жінку доправили до лікарні, на ній буквально не було живого місця. Практично всі пацієнти з такими опіками гинуть у перші кілька діб. Але завдяки підтримці влади й професіоналізму лікарів ОКЛ імені Мечникова сталося справжнє диво — пацієнтка та її ненароджене маля, яке чудово росте й розвивається в утробі, вижили. З'явилася надія на успішні пологи й повернення шістьом дітлахам здорової матері.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Вісім сімей серед ночі втікали з палаючої домівки

28 мешканців — дорослі та діти — мало не згоріли живцем у двоповерховому будинку на Нігинському шосе. Вогонь спалахнув уночі. На 101 зателефонували якісь хлопці, які о другій ночі проходили повз цей будинок.

— О другій п'ятнадцять отримали виклик, через шість хвилин уже були на місці, — розповідає командир місцевої частини МНС Ігор Жуковський. — Пожежу гасили трьома відділеннями. Будівлю врятували — вона ще підлягає ремонту. Мешканці встигли вийти з палаючого будинку, забрати з собою все найнеобхідніше. Але їхні квартири тепер не придатні для проживання...

— Міська влада дуже оперативно вирішила питання з їх розселенням — каже заступник міського голови Сергій Бабій. — Ми для них винайняли пристойні квартири, дозволили їм вибирати. В одній із родин — семеро осіб. Добове проживання однієї родини стає міському бюджету в 560 гривень, це дуже дорого, але іншого виходу не було. Дві сім'ї погорільців тимчасово мешкатимуть у родичів. Влада найняла вантажівки, щоб вивезти речі постраждалих. Нині розпочали комплектацію будівельних матеріалів. У нас є два кошториси капітального ремонту — на 166 та на 350 тисяч гривень. Зупинимося на дорожчому. Це будинок військової частини, місто взяло його на баланс п'ять років тому. Гіршого житла не буває... Перекриття дерев'яні. Ми їх будемо міняти. За місяць маємо впоратися з ремонтом.

Голова Хмельницької облдержадміністрації Василь Ядуха навідався до погорільців та пообіцяв допомогти шифером, деревиною, іншими будівельними матеріалами.

Від лиха ніхто не застрахований. Але причина трагедії, на думку Сергія Бабія, очевидна. Загорання сталося через несправну електропроводку. Такі внутрішні електромережі нині в багатьох будинках країни. Проводка не витримує напруги, адже вона не була розрахована на потужну побутову техніку, якою сьогодні користуються в кожному домі. Хоч як сумно, але вогню допомогли й... мешканці. На горищі двоповерхівки були звалені старі газети, солома, інший мотлох. Влада обіцяє перевірити справність мереж у всіх багатоквартирних будинках і закликає громадян не захаращувати горища, підвали та запасні виходи.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

Умови малозабезпеченості

Яку сім'ю вважають малозабезпеченою? В якому разі можуть відмовити у виплаті соціальної допомоги?

Марія ТВЕРДА.

Сарни Рівненської області.

Відповідають фахівці Управління праці та соціального захисту населення Рівненської облдержадміністрації:

— ***Малозабезпеченою вважається сім'я, яка з поважних або не залежних від неї причин має середньомісячний сукупний доход, нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї.*** Відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» сім'ям, які постійно проживають на території України і мають середньомісячний сукупний доход, нижчий від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї, призначається і виплачується у грошовій формі державна соціальна допомога.

Допомога не призначається:

● якщо працездатні члени малозабезпеченої сім'ї не працюють, не служать, не вчаться за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I—IV рівнів акредитації протягом трьох місяців, що передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги. (Увага! Це обмеження не стосується осіб, які в установленому порядку визнані безробітними та за інформацією центрів зайнятості не порушують законодавство про зайнятість; осіб, які доглядають за дітьми до досягнення ними трирічного віку або за дітьми, які потребують догляду протягом часу, визначеного у медичному висновку лікарсько-консультативної комісії, але не більше ніж до досягнення ними шестирічного віку; осіб, які доглядають за інвалідами I групи або дітьми-інвалідами віком до 18 років, а також за особами, які досягли 80-річного віку);

● якщо у власності чи володінні малозабезпеченої сім'ї (крім сімей, що складаються лише з дітей та осіб, які досягли 65-річного віку або є інвалідами I і II групи, а також сімей, в яких є діти-інваліди) є земельна ділянка площею понад 0,6 гектара (крім випадків, коли така земельна ділянка з не залежних від сім'ї причин не приносить доходу).

За вказаних обставин державна соціальна допомога може бути призначена органом праці та соціального захисту населення на підставі рішення районної комісії, якщо:

— у складі сім'ї є інвалід;

— у малозабезпеченій багатодітній сім'ї виховуються троє або більше дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I—IV рівнів акредитації — не довше, ніж до досягнення ними 23 років);

— неможливість отримання будь-яких засобів до існування пов'язана з тривалою хворобою одного та/або кількох членів сім'ї.

Рішення про призначення державної соціальної допомоги у таких випадках ухвалюється на підставі обстеження матеріально-побутових умов сім'ї, яка звернулася за призначенням такої допомоги.

Власним прикладом і відвертою розмовою

Не знаю, як уберегти сина від куріння. Йому тільки 12, і я сподівалася, що ще не скоро перейматимуся з цього приводу. Але днями побачила на підвіконні «бичок». Схоже, серйозної розмови із сином не уникнути... От тільки як йому пояснити, що краще не підсаджуватися на цю погану звичку?

Уляна С.

Київ.

Радить психолог Тетяна ГУРЛЄВА:

— Ви знаєте про те, що син став курити, і забили на сполох — це вже перший крок.

● Якщо хтось із родини або близьких друзів курить, то дуже важко переконати сина в шкоді сигарети. Тому замисліться, який приклад ви подаєте синові. Якщо ж не курите, то чи немає у вас якоїсь іншої звички, з котрою не можете впоратися? Здолавши свою залежність, ви власним прикладом направите дитину на правильний шлях.

● Тяга до сигаретки може з'явитися від почуття невпевненості в собі, самотності, труднощів у спілкуванні з однолітками, від бажання видаватися дівчині «крутим мачо» або незалежним «вовком-одинаком». Причин багато. Тому поговоріть відверто (важливо, щоб цю розмову почала людина, якій дитина довіряє, з якою в неї склалися теплі стосунки).

● З'ясувавши можливу причину, запропонуйте ймовірне рішення. Воно може виявитися непростим, тому поміркуйте разом, без повчань і тиску. Але й без малодушності на кшталт «як буде, так і буде».

● Не забороняйте курити, а запропонуйте відмовлятися від куріння поступово.

● Провокуйте дитину до роздумів: «А як ти думаєш, що буде, якщо...» Підштовхуйте хлопця до осмислювання своїх учинків, до необхідності брати за них відповідальність.

● Ще раз нагадати про шкоду куріння — не зайве, адже багато видатних людей тяжко хворіли, і не останнє місце в порушенні їхнього здоров'я посідало саме куріння. У розмові з хлопчиком припустіть, що курці, можливо, і не замислювалися над згубністю цієї звички або не знайшли в собі сили її позбутися, їм нікому було підставити дружнє плече.

● Підтримайте сина в його намірі кинути курити й ніколи до цього не повертатися і запропонуйте самому контролювати виконання свого рішення.

● За перші невдачі не засуджуйте, а вольові дії помічайте й заохочуйте максимально. Невимушене спілкування в родині, альтернативні способи самоствердження підлітка, його оптимістична налаштованість і наполегливість — і у вас усе вийде.

Фотоетюд Юрія ВЕНГЕРЕША.

«Починаєш курити, щоб довести, що ти чоловік. Потім намагаєшся кинути курити... щоб довести, що ти чоловік» (Жорж Сіменон).

«Куріння допомагає людям, котрі бояться погладшати: вони помирають худими. Від раку легенів» (О. В. Іванов).

ВИ ЗВЕРТАЛИСЯ...

Коли ж чиновники запалять ліхтарі?

На відкриті люки та непроглядну темінь на центральній вулиці поскаржилася Раїса Дидкова з Софіївки (Краматорськ Донецької області). Її лист «Без світла, по вуха в смітті, ще й поліклініку відібрали...» було надруковано на сторінці «З пошти» 4 листопада.

Відповідь надійшла з Головного управління житлово-комунального господарства Донецької облдержадміністрації:

«Головним управлінням житлово-комунального господарства за дорученням облдержадміністрації спільно з виконкомом Краматорської міської ради розглянуто звернення гр. Дидкової Р. І., яка мешкає у Краматорську (смт Софіївка, вул. Волговська) стосовно проведення робіт з налагодження вуличного освітлення.

За інформацією міськвиконкому, за попередніми розрахунками, для освітлення всієї вулиці Волговської потрібно близько 60—70 тис. грн. У вересні цього року були виділені кошти в сумі 25,7 тис. грн. та частково виконані роботи з відновлення зовнішнього освітлення вулиці, а саме: змонтовано 120 п. м. ліній зовнішнього освітлення, встановлено чотири нових світильники, відновлено пункт включення, установлено шафу, блок автоматизованої системи управління зовнішнім освітленням, контактор тощо.

Через брак коштів роботи цього року більше не виконуватимуться. Контроль за остаточним вирішенням питання покладено на виконком Краматорської міської ради.

Заступник начальника головного управління Л. В. Гусєва».

Геть тиранію!

Як не стати жертвою домашнього насильства

Страшно, коли ще вчора люблячі люди стають тираном і жертвою... Чому так відбувається? Що робити? Хочу допомогти своїй подрузі: її шлюб виявився пасткою, з якої їй без сторонньої допомоги не вибратися.

Тетяна Є.

(питання надійшло електронною поштою).

Відповідає Ірина БУРКОВЕЦЬКА (відділ зв'язків з громадськістю УМВС України в Луганській області):

— Психологи визначають домашнє насильство, як постійні фізичні, словесні, моральні й економічної образи, а також примуси з метою залякування й одержання влади одних членів родини над іншими. Тобто це не тільки побої і сексуальне насильство, які традиційно маються на увазі. Це можуть бути й систематичні приниження гідності, примусова ізоляція від зовнішнього світу (заборона працювати, вчитися, зустрічатися з друзями та рідними), економічні утиски (суворе обмеження у фінансах, вимога детальної звітності).

За статистикою значна частина вбивств і тяжких тілесних ушкоджень відбувається на побутовому ґрунті. Як правило, жертвами стають жінки, підлітки або старі.

На жаль, домашнє насильство — явище «демократичне»: не залежить від рівня доходів, освіти та становища в суспільстві. Більше того, якщо його не припиняти має властивість траплятися дедалі частіше, а при спробі розірвати обтяжливі стосунки небезпека для жертви зазвичай зростає.

Річ у тім, що багато жертв домашніх тиранів почуваються залежними від них. Через постійні побої і приниження вони зломлені, тому часто упокорюються зі своєю долею. Причини? Хтось боїться розголосу, осуду, зміни соціального становища, хтось — нестабільності в житті (найчастіше саме відсутність житла або засобів до існування змушує жертв терпіти насильство багато років). Цим і користуються домашні агресори. **Страх жертви — головний важіль впливу на неї.**

Ще одна причина, яка утримує жертв поруч із агресором, — це... «підкуп» жертви: насильник щиро вибачається, «загладжує» свою провину будь-якими способами. І багато хто «ведеться» на це знову й знову — поки їх не знаходять із проломленим черепом або ж вони самі, доведені до розпачу, не вбивають свого мучителя.

Залякують жертву порізному: погрожуючи фізичною розправою, маніпулюючи дітьми або ж навіюючи жертві, що вона без нього «ніхто й звуть її ніяк». Найцікавіше, що це діє! Якщо людині сто разів повторити, що вона нікчема, то на питання: «Хто ти?» вона відповість: «Я — нікчема!» Такі психологічні хитрощі — головна зброя домашнього тирана. На тлі «нікчеми» мучитель почувається розумним і значимим. Хоча насправді типові агресори мають низьку самооцінку, у своїх провинах часто звинувачують інших (приміром, невірні чоловіки приписують дружинам постійні зради).

До речі, у суспільстві вони майже завжди мають гарну репутацію.

Всі хитрощі сімейних терористів діють доти, поки жертва сама не зважиться розірвати це замкнуте коло. Потрібна чимала сила волі, щоб раз і назавжди покінчити зі своїми муками. Тому, якщо ви вирішили припинити свої страждання, заздалегідь усе продумайте. Ці поради допоможуть.

● Якщо склалася критична ситуація, то намагайтеся негайно залишити квартиру разом із дітьми! Коли під загрозою життя, діяти потрібно швидко!

● Якщо знущання носять систематичний характер, заздалегідь зберіть найнеобхідніші речі й залишіть їх у рідних або друзів (інакше, тікаючи від тирана «у чому є», ви будете змушені незабаром повернутися). Попросіть їх про надання вам тимчасового притулку, якщо буде потреба.

● Завжди тримайте документи, ключі та гроші в такому місці, щоб, залишаючи квартиру, ви могли швидко взяти їх із собою.

● Попросіть сусідів, яким ви довіряєте, щоб вони викликали міліцію, якщо почують із вашої квартири крики.

● Не лякайте даремно домашнього тирана тим, що підете. Пам'ятайте: він теж боїться вас втратити (адже якщо ви підете, йому доведеться шукати нову жертву).

● У випадку ж, **якщо ви не можете вийти із квартири,** необхідно: замкнутися у ванній з телефоном і спробувати викликати міліцію; зателефонувати друзям, сусідам і попросити їх прийти на допомогу; голосно кликати на допомогу, кричати «Пожежа!»; відчинити вікно, привернути увагу перехожих і попросити їх про допомогу.

● Якщо вам все-таки вдалося вискочити на сходовий майданчик, то дзвоніть в усі двері, кричіть й кличте на допомогу. Це остудить нападника, а у вас будуть свідки.

● У випадку завдання фізичної шкоди (побоїв, сексуального насильства тощо) необхідно обов'язково пройти огляд у медичній установі, після чого звернутися із заявою в міліцію. Сусіди, друзі, родичі згодом можуть стати вашими свідками.

Якщо жаліючи свого кривдника, ви не зробите цього сьогодні, то не розраховуйте на те, що він виправиться та змінить до вас своє ставлення. **Безкарність — це потужний фактор, який провокує насильство!** Причому з кожним наступним разом збільшується й ступінь жорстокості.

Можете звернутися й у спеціалізовані кризові центри надання допомоги жертвам насильства.

Національна «гаряча лінія»: 386 (безплатно для абонентів МТС і «Київстар») або 0 800 500 33 50 (безплатно в межах України).

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Діалог з читачами веде Юлія ПОТАПЕНКО. Запитання надсилайте на letter@golos.com.ua

Від безпечних умов праці – до соціальної стабільності

Досвід роботи Управління ВД Фонду соціального страхування від нещасних випадків у м. Києві

З часу впровадження в дію Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» завдання з профілактики нещасних випадків стало найголовнішим і найбільш суспільно важливим у страхуванні від нещасного випадку. А принцип пріоритетності діяльності в напрямку попередження виробничого травматизму і професійної захворюваності — найважливішим державним і соціальним завданням, що поставлено перед Фондом соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, органами державної влади, кожним роботодавцем і суспільством загалом.

Відповідно до цього Закону, для забезпечення проведення профілактичної роботи Фонд наділений відповідними правами, в числі яких проведення перевірки стану умов і безпеки праці, участь у розслідуванні нещасних випадків і професійних захворювань тощо. Безпосереднє проведення профілактичної роботи здійснюється страховими експертами з охорони праці робочих органів виконавчої дирекції Фонду. Таким органом у столиці є Управління ВД ФССНВ у м. Києві.

Сьогодні на обліку Управління ВД Фонду ССНВ у м. Києві перебувають 223,195 тис. страхувальників, з них 194,476 тис. — юридичних осіб та 28,719 — фізичних осіб-підприємців.

Профілактика виробничого травматизму — це великий повсякденний і системний процес. Він довготривалий, а тому результативність проведеної раніше роботи підтверджується лише згодом. Незаперечним доказом цього є поступове зниження виробничого травматизму на підприємствах столиці впродовж останніх декількох років: з 1032 страхових випадків у 2004 році до 504 минулого (2010-го) року.

Згадані позитивні зрушення та ініційована участь страхових експертів з охорони праці Управління в роботі комісій з розслідування усіх нещасних випадків на виробництві, про які надійшли повідомлення від підприємств (у 1346 випадках в 2005 році й у 776 випадках в 2010 році), посприяли покращенню об'єктивності їх розслідування, більш чіткому визначенню причин виникнення нещасних випадків і розробці відповідних превентивних заходів, а також поліпшенню якості складених матеріалів.

Для реалізації заходів, спрямованих на запобігання виробничому травматизму та усунення загрози здоров'ю працівників підприємств столиці, фахівці Управління налаштовують свою діяльність на співпрацю з роботодавцями, прагнучи того, щоб система управління охороною праці стала рівноправною в системі управління виробництвом, а роботодавці дбали не лише про нарощування виробництва та прибутки, а й про персонал. За цими казенними словами — здоров'я працюючих громадян і повноцінність їхніх сімей.

Оскільки серед передбачених законодавством заходів, спрямованих на запобігання нещасним випадкам і усунення загрози здоров'ю працівників, викликаної умовами праці, переважне місце відводиться наданню консультацій і проведенню перевірок стану профілактичної роботи на підприємствах, то, керуючись цими напрямами, тільки за період 11 місяців 2011 року страховими експертами Управління виконавчої дирекції Фонду у м. Києві було надано 2860 консультацій страхувальникам, проведено 735 планових перевірок стану профілактичної роботи на підприємствах, в результаті яких було виявлено 7842 порушення законодавства про охорону праці та внесено пропозиції про заборону подальшої експлуатації 196 робочих місць, і 729 контрольних перевірок, якими підтверджено усунення у визначені терміни 6680 порушень. В першу чергу до плану перевірок включали підприємства, де сталися нещасні випадки.

З метою висвітлення, обговорення і вирішення актуальних питань у сфері профілактики виробничого травматизму та соціального страхування за участю страхових експертів з охорони праці структурних підрозділів Управління, представників трудових колективів і фахівців з охорони праці за той самий період 11 місяців поточного року проведено 70 семінарів, 199 нарад з питань, що стосуються профілактики виробничого травматизму, стану охорони праці та організації безпеки виробничих процесів керівниками і спеціалістами, котрі вирішують питання ОП на підприємствах. Плануючи роботу з підвищення рівня безпеки на виробництвах м. Києва, експерти Управління прагнуть здійснювати її не лише на підставі перевірки системності регулювання безпеки праці нормативно-правовими актами, а й на основі вимог до управління ризиками в межах обов'язкових та рекомендованих норм, що обмежують виникнення аварій, нещасних випадків і профзахворювань за допомогою сучасної методики їх виявлення та оцінки з метою усунення непритустимих загроз. Ці непрості питання порушувалися фахівцями Управління під час проведення 175 «круглих столів» з керівниками підприємств. Водночас було розглянуто позитивний досвід профілактичної роботи на 47-ми і взято участь в опрацюванні та впровадженні системи управління охороною праці на 236-х підприємствах м. Києва.

В тому ж періоді страхові експерти Управління взяли участь у засіданнях 122-х комісій з питань охорони праці підприємств та у 87-ми комісіях з перевірки знань з охорони праці працівників, а також спеціалістів, котрі вирішують питання ОП на своїх підприємствах.

Пропагуючи безпечні умови праці, фахівці Управління постійно звертають увагу на стан існуючого обладнання щодо його відповідності нормативним вимогам безпеки на підприємствах столиці, безпеки технологічних процесів, виробничих об'єктів та споруд, наявність і відповідність нормативам засобів індивідуального та колективного захисту працюючих, а спільно з представниками санепідемслужб контролюють оптимальність режимів праці та навантаження на працівників, санітарно-гігієнічні умови праці, виявляють шкідливі й небезпечні фактори, що спричинять виникнення профзахворювань, перевіряють своєчасність проведення попереднього і періодичних медичних оглядів працівників, зайнятих на важких та з небезпечними умовами роботах. У напрямку вирішення цих питань експерти Управління разом з фахівцями підприємств у 342-х випадках брали участь у розробленні нормативних актів про ОП, а в 238-ми — комплексних заходів, спрямованих на забезпечення належних умов праці, підвищення існуючого рівня охорони та безпеки праці.

Серед найпоширеніших нормативних актів про охорону праці, у розробці яких зазвичай беруть участь страхові експерти, можна відзначити: Положення про службу охорони праці, Положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці, Інструкції з електробезпеки для неелектротехнічного персоналу, Інструкції з охорони праці за видами робіт, Програма вступного інструктажу, Положення про комісію з охорони праці підприємства та інших.

Відвідуючи підприємства, експерти Управління перевіряють ефективність керування охороною праці на всіх рівнях, наголошуючи на необхідності співробітництва та передачі й обміну інформацією щодо охорони праці між посадовими особами та рядовими працівниками. Ефективність роботи вища на тих виробництвах, де, з одного боку, керівники відповідально ставляться до підбору та визначення кола осіб, котрі відповідають за реалізацію політики підприємства в сфері ОП. З іншого, не тільки керівники структурних підрозділів, а й представники трудового колективу ставлять питання як щодо планово-попереджувальних ремонтів на виробництві, покращення технічної, технологічної та організаційної безпеки, так і виконання всіх запланованих раніше заходів. В такому разі налагодження та функціонування адміністративно-громадського контролю за системою охорони праці відігравало б важливу роль у попередженні виникнення страхових випадків. Схожі на порушені питання розглядалися фахівцями Управління в процесі участі у розробленні 509-ти профілактичних заходів та у внесених пропозиціях щодо підвищення безпеки виробництва.

З метою пропаганди безпечних та нешкідливих умов праці на підприємствах м. Києва, надання страхувальникам необхідних консультацій у сприянні створення ними та реалізації ефективної системи управління охороною праці, інформування про діяльність Фонду представниками Управління на підприємствах столиці розповсюджуються нормативні акти, підручники, журнали, спеціальна література, плакати і пам'ятки та проводяться інші заходи.

Відсутність єдиної позиції, тобто державного стандарту, стосовно визначення «ефективності» в сфері профілактики травматизму створює умови вважати «такою» діяльність страхових експертів за умови значного або цілковитого зниження не лише кількості (з урахуванням їх тяжкості) страхових випадків, а й об'єктивних ризиків, що були чи залишаються потенційним джерелом небезпеки на конкретних столичних підприємствах, де вже мали місце нещасні випадки раніше і проводилася відповідна профілактична робота представниками Управління ВД Фонду.

Безперечно показовим фактом ефективності їхньої роботи у досягненні позитивного результату з урахуванням лише кількісного критерію впродовж 2009—2011 років справедливо можна вважати такий показник, як зниження травматизму на підприємствах м. Києва з певних видів господарської діяльності, що для порівняння наведено у таблиці.

№ п/п	Галузь діяльності підприємств, де сталися НВ	КВЕД	Кількість актів, складених на нещасті випадки		
			2009 р. Всього/вт.ч. із смерт. насл.	2010 р. Всього/вт.ч. із смерт. насл.	11 міс. 2011 р. Всього/ вт.ч. із смерт. насл.
1	Будівництво	(45.11.1 - 45.50.0)	90/13	76/21	56/6
2	Оптова й роздрібна торгівля	(50.10.1 - 52.74.9)	72/4	95/4	59/2
3	Транспорт і зв'язок	(60.10.1 - 64.20.0)	78/5	68/8	41/3
4	Операції з нерухомістю, здавання під найм та послуги юридичним особам	(70.11.0 - 74.84.0)	64/5	57/2	47/2
5	Охорона здоров'я та соціальна допомога	(85.11.1 - 85.32.5)	48/1	28	16
6	Обробна промисловість. Харчова промисловість та перероблення сільськогосподарських продуктів	(15.11.0 - 16.00.0)	30/1	28	23
7	Державне управління	(75.11.1 - 75.30.0)	28/2	21/1	18
8	Фінансова діяльність	(65.11.0 - 67.20.0)	16/4	22/1	12
9	Колективні, громадські та особисті послуги	(90.00.1 - 99.00.0)	15/1	40/4	25
10	Виробництво та розподілення електроенергії, газу та води	(40.10.1 - 41.00.0)	23/1	15/2	10

На тих самих підставах доволі суттєвими виглядають зміни коефіцієнта виробничого травматизму (або кількості травмованих осіб на 1000 працюючих) в цілому по м. Києву, який у 2004 році стосовно загальної кількості потерпілих на виробництві становив 0.68, в т. ч. 0.03 по потерпілих із смертельним наслідком, станом на кінець 2010 року вже склав 0.30 і 0,018 відповідно.

Тенденція до зниження виробничого травматизму впродовж останніх декількох років була б неможливою без цих позитивних напрацювань. Однак не можна надто перейматися впевненістю, що це наслідок проведеної профілактичної роботи Управлінням та впливом наглядових органів. Тому в подальшому не можна не враховувати кризові явища в економіці, що не оминули й столицю: нестабільна робота і закриття підприємств, інтенсивність нарощування виробництва без технічного переоснащення, незадовільний технічний стан машин, обладнання і механізмів, спонтанне зарахування на роботу працівників не за фахом, без належної підготовки та інструктажів, проведення робіт без проектно-технічної документації. Недосконалість ринкових перетворень, порушення усталених виробничих зв'язків, розвал сільськогосподарських підприємств призвели до того, що масовими стали випадки залучення робітників (переважно із сільської місцевості) до виробництва без законодавчо визначеного порядку працевлаштування. При цьому ніхто не цікавиться ані спеціальністю працівника, ані наявністю у нього трудової книжки. За таких умов громадяни не стають суб'єктами страхування, на них не поширюються державні гарантії у цій сфері.

Такі реалії спонукають сьогодні працівників Управління у м. Києві до пошуку нових організаційних підходів і методів управління системою охорони праці, напрацювання законодавчо обґрунтованих важелів впливу на керівництво підприємств у сфері запровадження безпечних і нешкідливих умов праці та здійснення соціального захисту від нещасних випадків на виробництві. Адже значно легше й дешевше запобігати нещасним випадкам, аніж ліквідовувати їхні наслідки.

Ірина ПРОТЧЕНКО,
начальник Управління ВД Фонду ССНВ у м. Києві.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду м.Києва (01030, м.Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 05.12.2011р. по справі № 46/173-б Приватна установа "Редакція всеукраїнської рекламно-інформаційної газети "Брокер" (код ЄДРПОУ 34805194, 02125, м. Київ, вул. П.Запорожця, 13, кв.18, р/р відсутні) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Лащенко Євгена Валерійовича (02125, м. Київ, вул. П.Запорожця, 13, кв.18). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

Ухвалою від 28.10.2011 р. господарського суду Вінницької області порушено провадження у справі № 5/118/2011/5003 (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) про визнання банкрутом СПД - громадянина Семчука Романа Анатолійовича (м. Вінниця, вул. Л. Ратушної, 130 а/12, ідент ном. 3035501818).

Розпорядником майна по справі призначено - арбітражного керуючого Бобрука Тараса Володимировича (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, к. 700).

Ухвалою господарською суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 07.11.2011р. порушено провадження у справі №43/172 про банкрутство Комунального підприємства "Київський завод алюмінієвих будівельних конструкцій" (юридична адреса: м. Київ, вул. Закревського, 9; фактична адреса: м. Бровари, промвузол; код ЄДРПОУ 30470011).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лахненка Євгена Миколайовича (ліцензія серії АВ №397150 від 07.05.2011р; поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 113).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 34/5005/16925/2011 від 20.12.2011 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "ДНІПРОТОРГСЕРВІС ПЛЮС" (код ЄДРПОУ 36962466, адреса: 52005, Дніпропетровська обл., смт. Ювілейне, вул. Совхозна, буд. 52-А) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "АГЕНЦІЯ АБРІС" (код ЄДРПОУ 33274895, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фабрично-заводська, буд. 3, кв. 35). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фабрично-заводська, буд. 3, кв. 35. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "ДНІПРОТОРГСЕРВІС ПЛЮС" (код ЄДРПОУ 36962466).

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 12.12.2011 року № 5/218 б відносно Приватного підприємства "ВОСТОК-ДАР" (ЄДРПОУ 36485149, розташоване за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, б.1), порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Маліка Андрія Валентиновича (ліцензія АВ № 547692, 85610, Донецька область, Мар'їнський район, с. Новоселидівка, вул. Леніна, б.109, ідентифікаційний код 2695707851). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Національна спілка письменників України повідомляє усіх представників, а також третіх осіб, для представництва перед якими були видані довіреності, про скасування усіх довіреностей та передоручень, виданих Національною спілкою письменників України до 23 грудня 2011 року.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 20 грудня 2011 р. по справі №5/38б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Донфармхолдінг" (код ЄДРПОУ 23602109, адреса: 83059, Донецька область, м. Донецьк, вул. Складська, буд. 3"в", р/р 26002959967970 в філії ПАТ ПУМБ м. Донецьк, код банку 335537) та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців до 20.06.2012 р.

Ліквідатором по справі № 5/38б призначено арбітражного керуючого Бойко Андрія Володимировича (ліцензія серії АВ № 470401 від 29.04.2010 р., адреса: 83001, м. Донецьк, бул. Пушкіна, буд. 9 кв. 27, ідентифікаційний номер 2978626212).

Господарський суд Луганської області постановою від 15.12.2011р. у справі № 22/66б/2011 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Віса Девелопмент" (ідентифікаційний код 34938379, Луганська область, м. Старобільськ, Площа Товарна, буд.3) та відкрив ліквідаційну процедуру 15.12.2011р.Ліквідатором призначено Сахненко Ігоря Ігоровича (ідентифікаційний номер 2817715899, паспорт серії ЕК № 966258, виданий Ленінським РВ УМВС України в Луганській області від 08.12.1998 року, мешкає: м. Луганськ, вул. Луначарського, буд, 95, квартира 121, ліцензія серія АВ № 521537 від 06.07.2010р.). Кредитори мають право заявити свої претензії до Товариства з обмеженою відповідальністю "Віса Девелопмент" в місячний строк з дня публікації цього оголошення про визнання банкрутом.

Господарський суд міста Києва (01030, м.Київ, вул. Б. Хмельницького, 44Б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ "ЛЕОМАКС-БУД", код ЄДРПОУ 35912758, 02002, м. Київ, вул. Марини Раскової, 19, справа № 28/148-Б.

Ліквідатором майна призначено Сінєльнікова Валерія Васильовича (ліцензія Серія АГ № 594769 від 16.02.2011р.).

За отриманням інформації звертатися за адресою: 02100, м.Київ, вул. Червоноткацька, 19, кв. 37.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр.Волі, 54) по справі №5004/2121/11 від 29.11.2011р. визнано банкрутом ТзОВ "Альтера", м. Луцьк, вул. Червоноармійська, 11, код 32650158.

Ліквідатором ТзОВ "Альтера" призначити Рабана Микиту Тарасовича (м. Луцьк, вул. Б. Хмельницького, 8/3, код 3075005916, ліцензія Мінекономіки України АГ №580363 від 06.09.2011р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького 44-Б) постановою від 12.12.2011 р. у справі №46/179-б визнав Товариство з обмеженою відповідальністю "Мегацем" (код ЄДРПОУ 32977380, адреса: 03067, м. Київ, вул. Машинобудівна, 50) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Нечитайла Тараса Віталійовича (адреса: 01034, м. Київ, вул. Гончара, 55, оф.25, ідентифікаційний номер 2856419072).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Рівненської області (м. Рівне, вул. Яворницького, 59), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по справі №5019/2306/11 від 09 листопада 2011 року, щодо комунального підприємства "Радивилівкомуненергія", код ЄДРПОУ 30491560, (35500, вул. І. Франка, 2, м. Радивилів, Рівненська область).

Ліквідатором банкрута призначено Сторонського Андрія Петровича (ліцензія АВ № 566991 від 10.10.2011р., поштова адреса: 33023, Рівненська обл, м. Рівне, 23, абонентська скринька № 38, тел. 050-31-52-381).

СПОРТ

№ 245 (5245) ВІВТОРОК, 27 ГРУДНЯ 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, місцями дощ. Вітер західний, північно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі від 2 градусів морозу до 3 тепла, у східному регіоні — до 6 морозу. Вдень плюс 2—6 градусів, у Криму — до 8 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 27 ГРУДНЯ

1595. Народився Богдан Хмельницький, український гетьман. **1822.** Народився Луї Пастер, французький хімік і біолог, розробив метод консервування (пастеризації) і заходи профілактичної вакцинації проти холери, сибірської виразки, сказу. **1921.** Створено Інститут української наукової мови. **1938.** У СРСР установлено звання Герой Соціалістичної Праці. **1945.** У Нью-Йорку представники 28 країн підписали угоду про створення Міжнародного валютного фонду. Перші фінансові операції МВФ почав 1 березня 1947 року. **1948.** Народився Жерар Депардьє, французький актор.

У НОМЕР

Заповітна мрія

Не виключено, що на НСК «Олімпійський» з'являться дитячі сектори. Таку інформацію надав генеральний директор Державного концерну «Укрспортарена» **Володимир Генінсон.**

«Розробляємо програму щодо роботи з молоддю, — сказав він. — Перед нами яскравий приклад «Філіпс Арени» в Нідерландах, де є два спеціальні сектори: один — для дітей віком до 12 років (для них вхід лише з батьками), а другий — для вболівальників віком від 12 років (до цього блоку вони заходять без батьків, однак тут із ними працює більша кількість стюардів, окрім того, увесь цей персонал досвідчений і має педагогічну освіту».

Володимир Генінсон також зазначив, що для НСК «Олімпійський» поки що є заповітною мрією зробити у себе подібні сектори. І вони з ФК «Динамо» обговорюють цю тему.

Турнірна хроніка

Футбол. До списку рефері УЄФА на 2012 рік увійшло семеро українців: Євген Арановський, Сергій Бойко, Віктор Швецов, Анатолій Абдула, Сергій Даньковський, Олександр Дердо, Юрій Можаровський.

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. «Білий Барс» (Бровари) — «Гайдамаки» (Вінниця). 4:2 (1:0, 2:0, 1:2). «Беркут» (Київ) — «Леви» (Львів). 4:2 (0:1 1:1 3:0). «Гайдамаки» (Вінниця) — «Компаньйон-Нафтогаз» (Київ). 0:7 (0:3; 0:2; 0:2).

«Сокіл» (Київ) — 69 очок, «Донбас» (Донецьк) — 57, «Беркут» — 53, «Компаньйон-Нафтогаз» — 36, «Леви» — 32, «Харківські Акули» — 26, «Білий Барс» — 13, «Гайдамаки» — 8.

***

ВХЛ Росії. Регулярний чемпіонат. Конференція «Захід». **23 грудня.** «Донбас» (Україна) — «Саров» (Росія). 5:1 (1:0, 2:0, 2:1). **25 грудня.** «Донбас» — «Титан» (Клін). 4:3 ОТ (1:1, 2:1, 0:1, 1:0).

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Київ». 70:79 (18:21, 9:25, 19:21, 24:12). «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 96:73 (29:17, 24:19, 21:17, 22:20). «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг) — «Хімік» (Южне). 86:65 (18:18, 18:18, 21:16, 29:13).

«Будівельник» — 13 очок, «Донецьк», «Азовмаш» (Маріуполь), «Хімік» — по 12, «Одеса», «Дніпро», «Говерла», «Ферро-ЗНТУ» — по 11, «Київ» — 9, «Миколаїв» — 7, «Черкаські Мавпи» — 6, «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ), «Кривбасбаскет» — по 5, «Галичина» (Львів) — 2.

Єдина ліга ВТБ. Регулярний чемпіонат. Група В. «Азовмаш» (Україна) — «Єнісей» (Росія). 95:74 (25:23, 27:15, 22:17, 21:19).

Динамівські скарби

Напередодні Нового року Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство «Динамо» підбило підсумки своєї діяльності за 2011 рік і визначило десятку найкращих як в олімпійських, так і в неолімпійських видах спорту.

Неолімпійські види.

Олександр Агафонов (панкратіон, чемпіон світу та Європи, Донецька область).

Давид Агаханов (кікбоксинг WAKO, срібний призер чемпіонату світу, Черкаська).

Валентин Бондаренко (гирьовий спорт, чемпіон світу та Європи, Київ).

Ольга Давидко (сумо — бронзова призерка чемпіонату світу, чемпіонка Європи; самбо — чемпіонка Європи, Дніпропетровська/АР Крим).

Олександр Коломієць (бойове самбо, чемпіон світу та Європи, Київ).

Володимир Лохман (панкратіон, бронзовий призер чемпіонатів світу та Європи, володар кубка світу; гирьовий спорт — чемпіон світу, Хмельницька).

Валентин Мосіяш (гирьовий спорт, чемпіон світу, Запорізька/АР Крим).

Василь Михайлінчик (гирьовий спорт — чемпіон світу; універсальний бій — чемпіон світу, Хмельницька).

Володимир Свистунов (пауерліфтинг, чемпіон світу, Донецька).

Антон Улезлов (універсальний бій — чемпіон світу, бойове самбо — чемпіон світу, Харківська).

Олімпійські види.

Ольга Саладуха (легка атлетика, потрійний стрибок, чемпіонка світу, переможниця Діамантової ліги, Донецька область).

Олександр Усик (бокс, чемпіон світу (91 кг), АР Крим/Львівська).

Василь Ломаченко (бокс, чемпіон світу (60 кг), Київ).

Євген Хитров (бокс, чемпіон світу (75 кг), Дніпропетровська).

Ольга Харлан (фехтування, дворазовий срібний призер чемпіонату світу, чемпіонка Європи, Миколаївська).

Артем Іванов (важка атлетика, срібний призер у сумі на чемпіонаті світу і володар золотої нагороди у ривку, АР Крим).

Ібрагім Алдатов (вільна боротьба, срібний призер чемпіонату світу, Харківська/Київ).

Інна Осипенко-Радомська (веслування, байдарка, бронзовий призер чемпіонату світу, срібний — чемпіонату Європи, Київська/Вінницька).

Ольга Коробка (важка атлетика, бронзовий призер чемпіонату світу, Чернігівська).

Дмитро Кірпулянський (сучасне п'ятиборство, чемпіон світу в естафеті мікст, Донецька).

Вручаючи нагороди лауреатам, Віктор Корж сказав:

— Серед вас немає ні перших, ні других, ні... десятих. Ви всі для нас однакові — наша гордість і надія!

Отже, рік, що минає, можемо назвати успішним для динамівців. 1438 із них представляли товариство в національних збірних країни. На чемпіонатах світу з олімпійських видів спорту вони виграли 22 медалі (7 золотих, 8 срібних, 7 бронзових); на чемпіонатах Європи — 65 нагород (24, 15, 26).

Насамкінець повідомимо, що спортсмени «Динамо» вже здобули для України 56 олімпійських ліцензій!

На знімках: Віктор Корж (праворуч) і найсильніший боксер планети серед любителів, переможець Олімпіади та дворазовий чемпіон світу Василь Ломаченко; одна з лауреаток — олімпійська чемпіонка Ольга Харлан.

Фото Віктора БРАНИЦЬКОГО.

Хто де мешкатиме і скільки платитиме

Футбол. Євро-2012. Національна збірна Португалії за один день перебування у Польщі заплатить понад 33 тисячі євро — більше, ніж будь-яка з 13 команд, які, за попередньою інформацією, обрали польські центри місцем свого розташування на час чемпіонату Європи.

Як повідомляє телеканал TVPsport, португальці зупиняться в готелі Remes Sport&Spa в Опаленіци на заході Польщі.

До трійки лідерів за вартістю проживання на Євро ввійшли також росіяни та поляки, які за добу у варшавських готелях Bristol та Hyatt відповідно заплатять 30 та 24 тисячі євро.

Sheraton у Сопоті на узбережжі Балтійського моря коштуватиме ірландцям 23 тисячі євро, а збірні Німеччини та Чехії заплатять за свої готелі у Гданську та Вроцлаві відповідно 22,5 и 22,3 тисячі євро.

За готелі у Кракові англійці та нідерландці заплатять 19 та близько 16 тисяч євро, а італійці, котрі зупиняться біля Кракова, витратять за добу 10,5 тисячі євро.

Найдешевше перебування у Польщі обійдеться збірним Хорватії, Данії та Іспанії: 8,3 тисячі, 7,7 тисячі та 4,7 тисячі євро відповідно.

TVPsport зауважує, що іспанці, котрі зупиняться у селі Гнєвино на узбережжі Балтійського моря, заплатять за день свого проживання у Польщі в 7 разів менше, ніж збірна Португалії.

В Україні зупиняться лише збірні Франції та Швеції. Французи мешкатимуть в одному з найкращих тренувальних центрів Євро-2012 — на домашній базі донецького ФК «Шахтар» «Кірша». А шведи розташуються в Козині під Києвом, у п'ятизірковому готелі «Платінум». А тренуватимуться вони на базі ФК «Динамо» в Кончі-Заспі, котра також є однією з найкращих у Європі.

— У тому, що більшість команд обрали польські табори, немає ніякої трагедії і є частка випадку — пояснює директор турніру Маркіян Лубківський. — Деякі з команд, котрі збиралися жити в Україні, після жеребкування потрапили на групові матчі до Польщі, приміром, Росія та Хорватія. Однак в Україні відбудуться найцікавіші поєдинки, а значить — приїде більше вболівальників.

Самі представники команд Україну не критикують, а лише пояснюють, які позитивні якості приваблили їх у Польщі. За політкоректними відповідями проступає погано прихований факт: Україна провалює тест на європейське розуміння розвиненої інфраструктури, комфорту, безпеки й сильно недооцінює роль іміджу країни й важливості розвитку сервісу.

Утім, іншої думки шведи, котрі висадять у Києві чималий уболівальницький десант. Представники федерації футболу Швеції попередили, що для розміщення їхніх фанів потрібно близько шести тисяч місць. Причому збираються селити своїх туристів переважно в кемпінгах. І їм активно підшукують табори з відповідним сервісом і комфортом.

Окрім шведів нікуди не дінуться і неодмінно приїдуть до України вболівальники з Франції, Англії, Данії, Нідерландів, Португалії, Німеччини, бо їхні команди гратимуть на наших стадіонах.

Дель Боске може повернути Рауля

На Євро-2012 футболку збірної Іспанії може знову надягнути 34-річний форвард німецького клубу «Шальке» Рауль **(на знімку).** Про це заявив тренер команди Вісенте Дель Боске, **передає Marca.**

— У мене дуже хороші стосунки з ним. Зараз він демонструє фантастичний футбол. Ще раз повторюю — двері збірної ні для кого не зачинені. Також я побоююся того, що у нас ще будуть проблеми з травмованими футболістами до початку єврочемпіонату, — сказав наставник.

Рауль Гонсалес (у минулому — багаторічний лідер мадридського «Реала») зіграв за збірну Іспанії 102 матчі, в яких забив 44 м'ячі. Свою останню зустріч у футболці національної команди він провів 6 вересня 2006 року проти Північної Ірландії.

Фото з архіву «Голосу України».

Над номером працювали: **Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Оксана КАЛУГІНА.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 22963

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

